

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

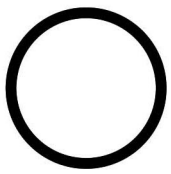
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

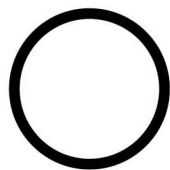
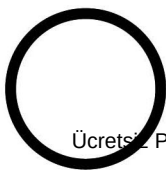
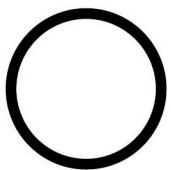
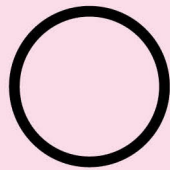
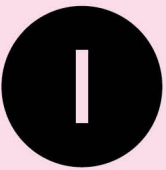
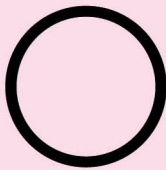
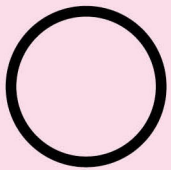
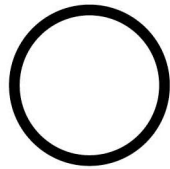
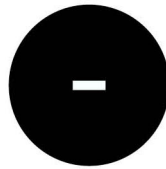
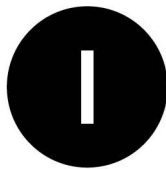
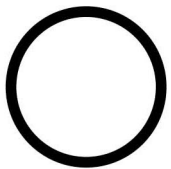
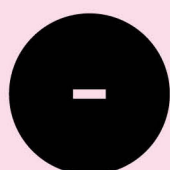
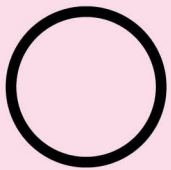
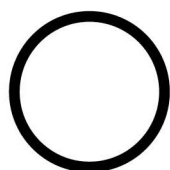
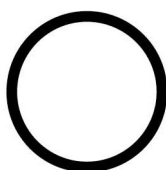
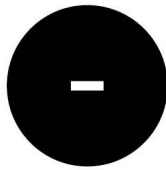
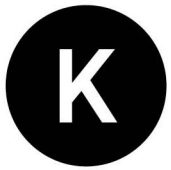
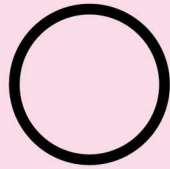
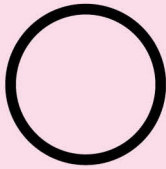
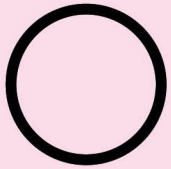
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**ALEJANDRO
ZAMBRA**

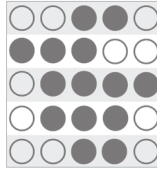
**NOTOS
KITAP**

Alejandro Zambra

1975'te Şili'de doğdu. İspanyol edebiyatı ve filoloji okudu. Etkilendiği yazarlar arasında José Santos González Vera ile Juan Emar'ı sayan Zambra, ilk romanı *Bonzai* (2006) ile çeşitli ödüller kazandı. Cristián Jiménez tarafından 2011'de sinemaya uyarlanan *Bonzai* Cannes Film Festivali'nde ve İstanbul Film Festivali'nde gösterildi. 2010 yılında *Granta*'nın İspanyolca yazar en iyi yirmi iki romancı arasında gösterdiği Zambra *El Mercurio*, *La Tercera*, *The Clinic* ve *El País* gazetelerinde yazdı. Meksiko'da yaşıyor. *Bahía Inútil* (1998) ve *Mudanza* (2003) adlı şiir kitaplarının yanı sıra *No leer* (2010) adlı bir deneme kitabı bulunuyor. Notos Kitap'ta yayımlanan kitapları: *Bonzai*, *Ağaçların Özel Hayatı*, *Eve Dönmenin Yolları*, *Belgelerim*.

Çiğdem Öztürk

1978 İstanbul doğumlu. Adam Yayınları'nın ve *Adam Öykü*, *Adam Sanat*, *Pazartesi*, *Roll*, *Express*, *Bir+Bir* dergilerinin mutfağında çalıştı. Çevirdiği kitaplar arasında *Küba'da Sosyalizm ve İnsan* (Ernesto Che Guevara), *Tavşan Deliğinde Fiesta* (Juan Pablo Villalobos), *Vefasız Peri* (Guillermo Cabrera Infante), *Bonzai*, *Ağaçların Özel Hayatı*, *Eve Dönmenin Yolları* ve *Belgelerim* (Alejandro Zambra) bulunuyor.

Alejandro Zambra
Soru Kitapçığı

Notos Kitap 160

Edebiyat 048

Anlatı

©Notos Kitap Yayınevi, 2016

©Alejandro Zambra, Facsímil, 2014

Bu kitabın Türkçe yayın hakları

Wylie Agency (UK) aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır.

Birinci Basım

Mayıs 2018

ISBN 978-605-2389-44-7

Sertifika 16343

Editör

M. Tila Sadık

Kapak Tasarımı

Tane Mavitan

Notos Kitap Yayıncılık Eğitim Danışmanlık

ve Sanal Hizmetler Tic. Ltd. Şti.

Ömer Avni Mahallesi, Prof. Dr. Tark Zafer Tunaya Sokak

No: 11/6 Gümüşsuyu, Beyoğlu İstanbul

0212 243 49 07

www.notoskitap.com

facebook.com/NotosKitap

twitter.com/NotosKitap

Baskı ve Cilt

Pasifik Ofset Ltd.Şti.

Cihangir Mahallesi, Güvercin Caddesi No: 3/1

Baha İş Merkezi, A Blok, Avcılar İstanbul

0212 412 17 77

Sertifika 12027

Alejandro Zambra

Soru Kitapçığı Alıştırmalar

İSPANYOLCADAN ÇEVİREN
Çiğdem Öztürk

İçindekiler

11	I. İlgisiz Terim
37	II. Temel Cümle Yapısı
51	III. Cümle Tamamlama
71	IV. Anlam Bütünlüğünü Bozan Cümle
99	V. Okuduğunu Anlama

Öğretmenlerim Juan Luis Morales Rojas,
Elizabeth Azócar, Ricardo Ferrada ve Soledad Bianchi'ye

I.

İLGİSİZ TERİM

1'den 24'e kadarki alıştırmalarda anahtar sözcükle ve diğer şıklarla ilgisi olmayanı işaretleyiniz.

1. SORU

- A) kopya
- B) intihal
- C) intikal
- D) deneme testi
- E) tuzak

2. YANIT

- A) müsvedde
- B) nüsha
- C) fotokopi
- D) kaydırma
- E) kanıt

3. EĞİTMEK

- A) öğretmek
- B) göstermek
- C) idman yaptırmak
- D) evcilleştirmek
- E) programlamak

4. KOPYALAMAK

- A) kesmek
- B) yapıştırmak
- C) kesmek
- D) yapıştırmak
- E) geri almak

5. SİL

- A) çıkar
- B) iptal et
- C) düzelt
- D) kaldır
- E) toz

6. HARF

- A) büyük
- B) küçük
- C) italik
- D) endaz
- E) devrim

7. CUNTA

- A) ordu
- B) ku-de-ta
- C) evren
- D) postal
- E) acil demokrasi

8. CANKURTARAN

- A) dalgakıran
- B) zincirbozan
- C) kulağakaçan
- D) karıncayiyen
- E) kardelen

9. MASKE

- A) göz maskesi
- B) yüz maskesi
- C) yaşmak
- D) kapüşon
- E) mask

10. KARARTMA

- A) gölge
- B) alacakaranlık
- C) karanlık
- D) gece
- E) sabahlamak

11. DÜZLEŐTİRMEK

- A) eşitlemek
- B) tamir etmek
- C) soruőturmak
- D) işgal etmek
- E) ezmek

12. DİRENİŞ

- A) süre
- B) tutarlılık
- C) erkeklik
- D) dayanıklılık
- E) inat

13. KORUMAK

- A) üstünü örtmek
- B) kollamak
- C) tapınmak
- D) gözetmek
- E) göz kulak olmak

14. SÖZ

- A) mutlak
- B) sessizlik
- C) söz
- D) mutlak
- E) sessizlik

15. SAKLAMAK

- A) açmak
- B) kapamak
- C) kopyalamak
- D) yapıştırmak
- E) sağlam

16. SIR

- A) damıtma
- B) saklama
- C) ayna
- D) açıklama
- E) reddetme

17. DİYORUM

- A) hiçbir şey
- B) koş
- C) hızlı yürü
- D) hiçbir şey
- E) hiçbir şey

18. AİLE

- A) akrabalar
- B) mirasçılar
- C) halefler
- D) akide şekeri
- E) pedofili

19. SUC

- A) günah
- B) sürçme
- C) cürüm
- D) kabahat
- E) sende

20. YENİ

- A) akıl
- B) his
- C) cephe
- D) dem
- E) ateş

21. ÖKSÜRMEK

- A) tttrmek
- B) ksrmek
- C) tttrmek
- D) ksrmek
- E) tttrmek

22. SESSİZLİK

- A) dilsizlik
- B) afoni
- C) ketumluk
- D) savsaklama
- E) alçaklık

23. SESSİZLİK

- A) sadakat
- B) suç ortaklığı
- C) cesaret
- D) vefa
- E) güven

24. SESSİZLİK

- A) sessizlik
- B) sessizlik
- C) sessizlik
- D) sessizlik
- E) sessizlik

II. TEMEL CÜMLE YAPISI

25'ten 36'ya kadarki alıştırılmalarda numaralanmış cümleleri anlamlı bir bütün oluşturacak biçimde sıralayınız.

25. BİN DOKUZ YÜZ SEKSEN KÜSÜR

1. Baban annenle tartışıyordu.
2. Annen ağbinle tartışıyordu.
3. Ağbin babanla tartışıyordu.
4. Hava neredeyse hep soğuktu.
5. Başka bir şey hatırlamıyorsun.

- A) 2 - 3 - 1 - 4 - 5
B) 3 - 1 - 2 - 4 - 5
C) 4 - 1 - 2 - 3 - 5
D) 4 - 5 - 1 - 2 - 3
E) 5 - 1 - 2 - 3 - 4

26. İKİNCİSİ

1. İlk komünyonunu hatırlamaya çalışıyorsun.
2. İlk mastürbasyonunu hatırlamaya çalışıyorsun.
3. İlk cinsel ilişkini hatırlamaya çalışıyorsun.
4. Hayatındaki ilk ölümü hatırlamaya çalışıyorsun.
5. Ve ikincisini.

- A) 1 - 5 - 2 - 3 - 4
B) 1 - 2 - 5 - 3 - 4
C) 1 - 2 - 3 - 5 - 4
D) 4 - 5 - 1 - 2 - 3
E) 4 - 3 - 2 - 1 - 5

27. OĞUL

1. Rüyanda oğlunu kaybettiğini görüyorsun.
2. Uyanıyorsun.
3. Ağlıyorsun.
4. Oğlunu kaybediyorsun.
5. Ağlıyorsun.

- A) 1 - 2 - 4 - 3 - 5
B) 1 - 2 - 3 - 5 - 4
C) 2 - 3 - 4 - 5 - 1
D) 3 - 4 - 5 - 1 - 2
E) 4 - 5 - 3 - 1 - 2

28. EVİN

1. Bir bankaya ait ama kendi evin olduğuna inanmayı tercih ediyorsun.
2. Her şey yolunda giderse 2033 yılında taksitleri bitecek.
3. On bir yıldır burada yaşıyorsun. Önce bir aileyle yaşadın, ardından birtakım hayaletlerle, sonra onlar da gitti.
4. Mahalleyi sevmiyorsun, yakınlarda meydan yok, hava kirli.
5. Ama bu evi çok seviyorsun, burayı asla terk etmeyeceksin.

- A) 2 - 3 - 4 - 5 - 1
B) 3 - 4 - 5 - 1 - 2
C) 4 - 5 - 1 - 2 - 3
D) 3 - 1 - 2 - 4 - 5
E) 1 - 2 - 4 - 3 - 5

29. DOĞUM GÜNÜ

1. Erkenden kalkıp yürüyüşe çıkıyorsun, kahve içebileceğin bir yer arıyorsun.
2. Doğum günün ama hatırlamıyorsun.
3. İçinde bir şeyi unuttuğuna dair bir his var ama sadece kuruntudan ibaret, tuhaf bir his.
4. Herhangi bir cumartesi günü ne yapıyorsan onu yapıyorsun.
5. Sigara içiyor, televizyonu açıyorsun, gece yarısı haberlerini izlerken uyuyakalıyorsun.

- A) 5 - 1 - 2 - 3 - 4
- B) 4 - 5 - 1 - 2 - 3
- C) 3 - 4 - 5 - 1 - 2
- D) 2 - 3 - 4 - 5 - 1
- E) 1 - 2 - 3 - 4 - 5

30. İKİ YÜZ YİRMİ ÜÇ

1. Göğüslerindeki, bacaklarındaki, belindeki, poposundaki çilleri hatırlıyorsun. Net rakam: iki yüz yirmi üç. Bin iki yüz yedi gün oldu, sayıları iki yüz yirmi üçtü.
 2. Sana gönderdiği mesajları yeniden okuyorsun: Çok güzeller, komikler. Uzun paragraflar, canlı, karmaşık cümleler. Sıcak sözler. O senden daha iyi yazıyor.
 3. Onu on dakikalığına görmek için beş saat araba kullandığını hatırlıyorsun. On dakika değildi, bütün bir akşamüstüydü ama on dakika olduğunu düşünmek hoşuna gidiyor.
 4. Dalgaları, kayaları hatırlıyorsun. Sandaletlerini, ayağındaki yarayı. Gözlerinle bacaklarından kirpiklerine doğru hızla yol alışı hatırlıyorsun.
 5. Onunla birlikte olmaya hiç alışamadın. Onsuz olmaya da hiç alışamadın. Sanki kendi kendine konuşur gibi fısıltıyla söylediği şeyi hatırlıyorsun: *Her şey yolunda.*
- A) 5 - 1 - 2 - 3 - 4
B) 4 - 5 - 1 - 2 - 3
C) 3 - 4 - 5 - 1 - 2
D) 2 - 3 - 4 - 5 - 1
E) 1 - 2 - 3 - 4 - 5

31. AKRABALAR

1. Onları ikiye ayırıyorsun: sevdiklerin ve sevmediklerin.
2. Onları ikiye ayırıyorsun: hayatta olmaması gerekenler ve ölmüş olmaması gerekenler.
3. Onları çocukluğunda sana aşıladıkları güven duygusunun derecesine göre ayırıyorsun.
4. Bir anlığına önemli bir şey keşfettiğini düşünüyorsun, yıllardır muallakta olan bir şey.
5. Onları ikiye ayırıyorsun: hayattakiler ve ölümler.

- A) 1 - 3 - 4 - 5 - 2
- B) 5 - 2 - 1 - 3 - 4
- C) 1 - 3 - 5 - 2 - 4
- D) 3 - 4 - 5 - 2 - 1
- E) 1 - 2 - 3 - 4 - 5

32. TAŞAKLARA TEKME

1. Taşaklarına tekme atmak için nedeni olan herkesi düşünüyorsun, hayattakileri de ölüleri de, yakındakileri de uzaktakileri de, Şililileri de yabancıları da, adamları da kadınları da.
 2. Taşaklarına tekme atılmasını hak edip etmediğini düşünüyorsun.
 3. Birisinin senden nefret etmesini hak edip etmediğini düşünüyorsun. Birisinin senden gerçekten nefret edip etmediğini düşünüyorsun.
 4. Birisinden nefret edip etmediğini düşünüyorsun. Senden nefret edenlerden nefret edip etmediğini düşünüyorsun.
 5. Uykusuzluk seni incitiyor ve sana eşlik ediyor.
- A) 1 - 1 - 1 - 1 - 1
B) 2 - 2 - 2 - 2 - 2
C) 3 - 3 - 3 - 3 - 3
D) 4 - 4 - 4 - 4 - 4
E) 5 - 5 - 5 - 5 - 5

33. KAFİYE

1. İsmiyle kafiyeli sözcükler arıyorsun.
2. Soyadıyla kafiyeli sözcükler arıyorsun.
3. İsmiyle soyadıyla kafiyeli değil ama hem ismiyle hem de soyadıyla kafiyeli sözcükler arıyorsun.
4. Ne soyadıyla ne ismiyle ne de herhangi bir başka şeyle kafiyeli olan sözcükler arıyorsun.
5. Delirmedin.

- A) 1 - 2 - 3 - 4 - 5
B) 1 - 2 - 3 - 4 - 5
C) 1 - 2 - 3 - 4 - 5
D) 1 - 2 - 3 - 4 - 5
E) 1 - 2 - 3 - 4 - 5

34. BİRİNCİ TEKİL ŞAHIS

1. Tek çözümün susmak olduğunu düşünüyorsun.
2. Asla *ben* demiyorsun.
3. Birkaç şişe şarap sayesinde *ben* demeyi öğreniyorsun.
4. Asla *biz* demiyorsun.
5. Bir şişe pisco sayesinde *biz* demeyi öğreniyorsun.
6. Kendine geldin.

- A) 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6
- B) 1 - 2 - 4 - 3 - 5 - 6
- C) 2 - 4 - 1 - 3 - 5 - 6
- D) 4 - 5 - 6 - 2 - 3 - 1
- E) 2 - 3 - 6 - 4 - 5 - 1

35. YÜZMEK

1. Tartı 92,1 kilo diyor. Radyoyu FM bandı 92.1'e ayarlıyorsun. Bu radyodan, bütün programlarından nefret ediyorsun. Zayıflaman gerek.
2. Belediye havuzundasın. Kenarda oturuyorsun, ayakların suda, yüzmeyi öğrenen birkaç ufaklığa bakıyorsun. Yüzme öğretmeni kelimelerin üstüne basa basa konuşuyor, sesi yumuşak değil. Çocuklar çok ciddi görünüyor.
3. Çocukken sessizliğe âşıktın. Sonra kelimelerin sel olup seni boğmasını istedin. Fakat yüzmeyi biliyordun, öğrenmen gerekmedi. Bizi, diye düşünüyordun, tıpkı köpekler gibi suya atırlar ve kaşla göz arasında yüzmeyi öğrendik.
4. Ya da belki sana yüzmeyi okulda öğrettiler. Okulda sana öğrettikleri tek şeydi. Yüzmeyi değil de kollarını ve bacaklarını hareket ettirmeyi. Ve saatlerce nefesini tutmayı.
5. Herkes yüzmenin en iyi spor olduğunu bilir. İyi olacağını, kilo vereceğini düşünüyorsun. Kendini soğuk suya atıyorsun. Yüzmek kasları ve hafızayı güçlendirir.

- A) 1 - 2 - 3 - 4 - 5
- B) 1 - 2 - 3 - 4 - 5
- C) 1 - 2 - 3 - 4 - 5
- D) 1 - 2 - 3 - 4 - 5
- E) 1 - 2 - 3 - 4 - 5

36. YARA İZLERİ

1. İki nokta arasındaki en kısa mesafenin bir yara izinin aralığı olduğunu düşünüyorsun.
2. Düşünüyorsun: Baba giriştir, gelişme oğul, sonuçsa kutsal ruh.
3. Yazacağın kitaplardan çok daha tuhaf kitaplar okuyorsun, tabii olur da yazarsan.
4. Önemli bir şey keşfetmişçesine, zaman çizgisindeki son noktanın şimdi olduğunu düşünüyorsun.
5. Genelden özele gitmeye çalışıyorsun, genel olan Genelkurmay Başkanı Pinochet olsa bile.
6. Soyuttan somuta gitmeye çalışıyorsun.
7. Soyut, başkalarının acıları.
8. Somut, vücudunu tamamen ele geçirene dek içini kaplayan başkalarının acıları.
9. Somut, büyümeden duramayan bir şey.
10. Bir tümör gibi ya da tümörün tersi: bir evlat.
11. Seninki bir tümör.

- A) 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11
B) 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11
C) 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11
D) 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11
E) 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10 - 11

III.

CÜMLE TAMAMLAMA

37'den 54'e kadarki alıştırmalarda verilen cümlelerdeki boşlukları anlamca uygun sözcüklerle tamamlayınız.

37. Yapılan binlerce değişiklik _____ 1980 Anayasası bok gibidir.

- A) ile
- B) yüzünden
- C) -e rağmen
- D) sayesinde
- E) olsa da

38. Çok yalan söylerdim, _____ siyah camlı gözlük takardım.

- A) ama
- B) hem de
- C) ama diyemem ki
- D) bu yüzden
- E) üstelik

39. Ölmemi isteyen çok insan var, _____ ben nezle
_____.

- A) ancak olmuş bile sayılmam
- B) ama bile değilim
- C) her ne kadar -den öleyazsam da
- D) ne yazık ki ile boğuşuyorum
- E) işte bu yüzden oldum iliğime kemiğime kadar

40. Öğrenciler üniversiteye çalışmak _____ giderler,
düşünmek _____ değil.

- A) için için
- B) için için
- C) için için
- D) için için
- E) için için

41. Öğrenciler üniversiteye _____ giderler, _____
değil.

A) uyumaya	ölmeye
B) içmeye	düşünmeye
C) ders çalışmaya	eyleme
D) ağlamaya	okumaya
E) bir şeyler almaya	vitrin bakmaya

42. Halleri kalırsa spor bunun _____ vardır.

- A) için
- B) için
- C) için
- D) için
- E) için

43. _____ kalırsa _____ bunun için vardır.

A) Umutları	hakikat
B) Hayal kırıklıkları	kibir
C) Hayalleri	boşluk
D) Taşları	polis
E) Nöronları	taş kokain

44. İnsanlar _____ imkânı yok, Tanrı _____ her şey mümkün.

- A) için içinse
- B) için içinse
- C) için içinse
- D) için içinse
- E) için içinse

45. _____ için imkânı yok, _____ içinse her şey mümkün.

A) Erkekler	kadınlar
B) Teresita	Paola
C) Sağ	sol
D) Kaptan Kirk	Mister Spock
E) Yoksullar	zenginler

46. _____ için imkânı yok, _____ içinde her Şey
m¼mk¼n.

A) Babam	annem
B) Balıklar	aslanlar
C) Benim	senin
D) Claudio	Jorge
E) Yarın	yarından sonrası

47. İçindeki _____ olur da _____ dönüşürse
_____ nasıl olur kim bilir.

A) ılık	karmaşaya	gölgen
B) karmaşa	ışığa	fenerin
C) samimiyet	şehvete	bacakların
D) aşk	öfkeye	boşanmaların
E) neşe	tasaya	kitapların

48. Birisi _____ vurursa ona diğeri de uzat.

- A) yanağına
- B) şakağına
- C) ocağına
- D) kulağına
- E) oturağına

49. Bu kelimeleri hiçbir şeyin anlamı _____ bir araya getirmek istiyorum.

- A) kalmasa da
- B) kalmasın diye
- C) olmasın diye
- D) olmayıncaya kadar
- E) kalmayıncaya kadar

50. Kitaplarda _____ kelimeler arıyorum.

- A) arada bir geçen
- B) asla geçmeyen
- C) her zaman geçen
- D) sadece ve sadece kitaplarda geçen
- E) bile geçmeyen

51. Kötü bir evlat oldun, _____ yazıyorsun.
Kötü bir baba oldun, _____ yazıyorsun.
Yalnızsın, _____ yazıyorsun.

A) bu yüzden	bu yüzden	bu yüzden
B) buna dair	buna dair	buna dair
C) ama	ama	ama
D) ne de	ne de	ne de
E) ve	ve	ve

52. Kötü bir evlat oldun, bu yüzden _____ yazıyorsun.
Kötü bir baba oldun, bu yüzden _____ yazıyorsun.
Yalnızsın, bu yüzden _____ yazıyorsun.

A) mektup	mektup	mektup
B) roman	öykü	şiir
C) kötü	kötü	kötü
D) vasiyetini	vasiyetini	vasiyetini
E) bu kadar çok	bu kadar çok	bu kadar çok

53. Kötü bir evlat oldun ama _____.
Kötü bir baba oldun ama _____.
Yalnızsın ama _____.

- A) oylarını sana veriyorlar
oylarını sana veriyorlar
oylarını sana veriyorlar
- B) seni seviyorum
seni seviyorum
seni seviyorum
- C) o kadar da kötü değil
o kadar da kötü değil
o kadar da kötü değil
- D) bunu biliyorsun
bunu biliyorsun
bunu biliyorsun
- E) kimse bunu bilmiyor
kimse bunu bilmiyor
kimse bunu bilmiyor

54. Kötü bir evlat oldun ama _____.
Kötü bir baba oldun ama _____.
Yalnızsın ama _____.

- A) mutlusun
mutlusun
mutlusun
- B) evlat olmak zor
baba olmak zor
herkes yalnız
- C) iyi bir askerdin
iyi bir Hristiyandın
İsa seninle
- D) enfes bir sağbektin
bana otuz bin peso borç verdin
şahane gidiyor
- E) baban öleli çok oldu
oğlun öleli çok oldu
yalnız kalmak istiyorsun

IV.

ANLAM BÜTÜNLÜĞÜNÜ BOZAN CÜMLE

55'ten 66'ya kadarki alıştırılmalarda bilgi içermeyen veya metinle bağlantılı olmayan cümleleri ya da paragrafları işaretleyiniz.

55.

- (1) Yıllar boyunca kimse mezarımı ziyarete gelmedi.
- (2) Doğruyu söylemek gerekirse benim de kimseyi beklediğim yoktu.
- (3) Fakat bir kadın bugün bana çiçek bırakmaya geldi.
- (4) Dört kırmızı, iki pembe, bir de beyaz gül.
- (5) Kim olduğunu bilmiyorum, onunla tanıştığımı hatırlamıyorum.
- (6) Ne kadar boktan bir insan olduğumu bildiğini sanmıyorum.

- A) Hiçbiri
- B) 2
- C) 4
- D) 5
- E) 6

56.

- (1) Buzdolabında hamburger var.
- (2) Marul ve hardal da var.
- (3) Çocuklarla plaja gittim.
- (4) Olmayacak şey değil, onlar benim de çocuklarım.
- (5) Senden korkuyorum.
- (6) Onlar da senden korkuyor.
- (7) Bu da olmayacak şey değil.

- A) Hiçbiri
- B) 1 ve 2
- C) 2
- D) 4
- E) 7

57.

- (1) Sokağa çıkma yasağı, belli bir bölgenin sokaklarında serbestçe dolaşmanın yasaklanmasıdır.
- (2) Genellikle savaş zamanlarında ya da halk ayaklanması sırasında ilan edilir.
- (3) Şili’de diktatörlük bu yasağı 11 Eylül 1973’ten 2 Ocak 1987’ye kadar uyguladı.
- (4) Bir yaz gecesi babam öylesine yürüyüşe çıkmıştı. Geç oldu, bir arkadaşının evinde kalması gerekti.
- (5) Seviştiler, kadın hamile kaldı, ben doğdum.

- A) Hiçbiri
- B) 5
- C) 1, 2 ve 3
- D) 4 ve 5
- E) 2

58.

- (1) Senden bahsetmek istemiyordum ama bundan kaçınmak imkânsız.
- (2) Şimdi senden bahsediyorum. Sense okuyor ve biliyorsun.
- (3) Artık ben okuduğın ve keşke var olmasaydı dediğin bir yazıyım.
- (4) Senden nefret ediyorum.
- (5) Sansür kurulunun gücüne sahip olmak isterdin.
- (6) Böylece kimse bu cümleleri okuyamazdı.
- (7) Senden nefret ediyorum.
- (8) Hayatımın içine sıçtın.
- (9) Artık ben silemeyeceğin bir yazıyım.

- A) Hiçbiri
- B) A
- C) B
- D) C
- E) D

59.

- (1) Altmış beş yaşında meme kanseri olduğu tespit edildi.
- (2) Bir göğsünü almaları gerekti.
- (3) Kısa süre sonra Alzheimer başladı.
- (4) Çocuklarını, torunlarını, kimseyi tanıımıyordu.
- (5) Beni bile tanıımıyordu.
- (6) Fakat bir göğsünün eksik olduğunu asla unutmadı.

- A) Hiçbiri
- B) 1
- C) 2
- D) 4
- E) 5

- (1) Annemin babasını hayatta sadece üç kez gördüm. Kaç çocuğu olduğu bilinmiyor: annemin hesabına göre yirminden çok, otuzdan az.
- (2) İlkinde bir gece vakti evimize gelmişti, tam yatmak üzereydik. Bizi en küçük kızı Verónica'yla tanıştırdı, kız dört ya da beş yaşındaydı, benden küçüktü.
- (3) Verito teyzenize merhaba deyin, dedi kız kardeşimle bana. Sonra da: Doğum günlerini hep not ettim, torunlarımı asla unutmam.
- (4) Gece yarısına doğru bir Renault 4'e binip gittiler. Hava soğuktu. Annemin Verito'ya kız kardeşimin kazaklarından birini ödünç vermesi gerekmişti.
- (5) Kahvaltı ederken annem, O kazağı hayatta geri getirmezler, dedi kız kardeşime, öfkesini dizginlemeye çalışıyordu ya da belki pişmanlık duyuyordu.
- (6) Araya zaman girdi, onu ikinci görüşüm annemin bir doğum günündeydi.
- (7) Annem mutluydu. Şu saçma ama doğru cümleyi hatırlıyorum: *O her zaman benim babam olacak.*
- (8) Onu son görüşüm hastanedeydi. Odasını ölüm döşegindeki üç ihtiyarla daha paylaşıyordu. İçeri girip onu görmemi, onunla vedalaşmamı söylediler.
- (9) Hepsini birbirine benzeyen ihtiyarlara baktım. Annemin babasının hangisi olduğunu anlamaya çalışsam da beceremedim. Onlara bir süre baktıktan sonra odadan çıktım.

- A) Hiçbiri
- B) 3
- C) 4 ve 5
- D) 7
- E) 8 ve 9

61.

- (1) Kendimize çay demlerken Mariela bana okullarında hamile bir rahibe olduğunu anlatıyor.
 - (2) Nerede, ne zaman, diye soruyorum. Mater Dei'de. Ben daha çok küçüktüm, ilkokul dörtteydim.
 - (3) Mariela'nın gözleri kahverengi. Bir saniyeliğine, küçük bir kız çocuğuyken yüzünün nasıl olduğunu hayal ediyorum.
 - (4) Onu gizliyorlardı ama bir kez görmüştük, diyor. Bizden bu sırrı saklamamızı istediler.
 - (5) Sırrı saklayıp saklamadıklarını soruyorum. Arkadaşlarımı bilemem, diye cevap veriyor, ama ben sakladım.
 - (6) Bunu anlattığım ilk insan sensin, diyor bana.
 - (7) Aradan otuz yıl geçtikten sonra mı?
 - (8) Evet, otuz yıl, diyor.
 - (9) Bakışını ellerine doğru indiriyor. Ben de ellerine bakıyorum.
 - (10) Bir ekmek kırıntısını mincıkıyor ya da okşuyor. Bir sigara yakıyor.
 - (11) Yok, diyor sonra düşünceli bir halde, otuz beş yıl.
- A) Hiçbiri
B) 3
C) 9
D) 10
E) 11

- (1) Şili’de asansörlerde kimse selamlaşmaz. Asansöre binersin ve görmüyormuş gibi, körmüş gibi yaparsın. Selam verirsen sana tuhaf tuhaf bakarlar, bazen selamını almazlar bile. Kırılğanlığı tıpkı bir şeyi kurban eder gibi sessizlik içinde paylaşırsın.
- (2) İnsan selamlaşsa ne olur ki, diye düşünüyorsun kapı ara katlarda bir yerde açıldığında. İçeride dokuz, on kişi var, daha fazlası sığmaz. Birinin kulaklığından bildiğin ve sevdiğin bir şarkıyı duyuyorsun.
- (3) Önünde duran kadını kucaklamak daha kolay olabilir. Onunla paylaştığınız şey temastan kaçınmak için harcadığınız çaba.
- (4) Çocukluğunda, sekiz yaşındayken sana verdikleri bir cezayı hatırlıyorsun: Kızlar tuvaletinde sınıftan bir kız arkadaşınla birbirinizi öpüyordunuz. Bu ilk öpüşmeniz değildi, bir oyun oynuyordunuz, sınırları zorluyordunuz. Bir öğretmen sizi görüp azarlamış, müdüre götürmüştü.
- (5) Ceza bütün teneffüs boyunca bahçenin ortasında el ele tutuşup gözlerinizi hiç ayırmadan birbirinize bakarak karşılıklı durmaktı, diğer yanda bütün çocuklar bağıra çağıra sizle alay ediyordu.
- (6) Kız utancından ağlıyordu. Sen de ağlamak üzereydin ama onun yüzüne bakmaya devam ettin, içinde hüznünlü bir tür ateş yanıyordu. Kızın adı Rocío’ydu.
- (7) Teneffüs ne kadar sürüyordu? On dakika ya da belki on beş. Hayatta bir daha asla birisinin yüzüne aralıksız on beş dakika boyunca bakmadın.

- (8) Önünde duran yabancı kadını bir kereliğine kucaklamak daha kolay olurdu. Her ikiniz de bakışınızı yere indiriyorsunuz, sen ondan daha uzunsun. Hâlâ ıslak olan kara saçlarına dikkat kesiliyorsun.
- (9) Uzun, düz, siyah saçların yumak olmuş telleri: Bazı sabahlar özenle açtığın saçları düşünüyorsun. İşin tekniğini öğrendin. Başkalarının saçlarını açmayı biliyorsun.
- (10) Neredeyse herkes indi, sadece sen ve o kaldınız. Aranızdaki mesafeyi açmak için her yeni boşluktan faydalaniyorsunuz. Birbirinizden daha da uzak durabilirsiniz, herkes kendi köşesine sinebilir ama bu da başka bir anlama gelir, kucaklaşmaktan farksız olur.
- (11) Senden bir kat önce iniyor. Aynalarda çoğalan bedenini görünce hissettiğin derin rahatlama tuhaf, bir yandan da korkunç.
- (12) Gece yabancı arkadaşlarıyla çıktığın akşam yemeğinde, Şili’de asansörlerde kimse selamlaşmaz, diyorsun. Bizim memlekette de, diye cevap veriyorlar, belki de nezaketen. Ama Şili’de gerçekten selamlaşmazlar, asansörde kimse kimseye bakmaz, diye ısrar ediyorsun.
- (13) Herkes yokmuş gibi yapar. Eski dostların, düşmanların ya da sevgililerin aynı asansöre binip birbirini hiç fark etmemesi muhtemeldir.
- (14) Lafına Şili kimliğiyle ilgili zırvalar, temel sosyolojik bilgiler ekleyerek devam ediyorsun. Konuşurken bir şeye ihanet ettiğini hissediyorsun. Derin bir sızı duyuyorsun, sahtekârlığın ağırlığı üstüne çöküyor.

(15) Şili’de asansörlerde kimse selamlaşmaz, diyorsun yeniden, bir nakarat gibi, en iyi gözlemci ve beterin beteri bir ülkenin yurttaşı olmak için rekabet ettiğin akşam yemeğinde.

- A) Hiçbiri
- B) 4, 5, 6, 7
- C) 8 ve 9
- D) 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11
- E) 1, 2, 3, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15

- (1) Ben onun arkadaşıydım, ben onun kankasıydım. Onu tanıyordum. Söylenenler doğru değil. Bazıları doğru ama hepsi değil. Ne dedikleri benim için önemli, bunlar canımı acıtıyor. Sanki benim hakkımda konuşuyorlarmış gibi geliyor.
- (2) İbneleri tiksindirici bulduğu doğru ama bu yüzden kimseyi işten atmadı. Salazar'ın tekerlek olduğunu hepimiz biliyorduk, gün gibi ortadaydı. Fakat dalgacıydı. Kankam onu dalgacı olduğu için işten attı, kolici olduğundan değil.
- (3) Dadiya kötü davrandığı doğru değil. O evde o kadar yıl kalır mıydı yoksa. Onu küçük bir zille çağırırdı, hatta bazen istediğini rica ederek söylerdi. Her Noel'de ona yeni, pirüpak bir üniforma hediye ederdi. Şubatta da onu Frutillar'daki eve götürürdü. Bir ay boyunca bedava tatil yapardı kocakarı.
- (4) Küçük zilin nesi varmış, sorabilir miyim acaba? İnsanın çalışanını bağırarak çağırması daha mı iyi yani?
- (5) Mapuçeleri sevmediği doğru, bugünlerde de herkese illa saygı göstermek gerekiyor. Canına yandığının, hiçbir şey söylenmiyor, her şey hakaret sayılıyor, herkes şikâyet ediyor. Benim kankam sonuna kadar sözünün arkasında durdu. Ne düşünüyorsa onu söylerdi, tek günahı buydu.
- (6) Ne diye mızıldanıp duruyor bu Mapuçeler, savaşı kaybettiler işte. Tıpkı Perulular, Bolivyalılar gibi, kaybettiler mi kaybettiler. Şimdi denizimiz yok diye

ağlıyorlar, haritalara bakıp bakıp vır vır konuşuyorlar. Tıpkı babalarından bir şeyler isteyen bebeler gibiler.

- (7) Bugünlerde kayıpları, işkenceleri, cinayetleri bilmediğini söyleyenler türedi. Elbette biliyorlardı. O biliyordu, ben biliyordum, hepimiz biliyorduk. Nasıl bilmeyecektik ki. Hiç unutmam, yıllar önce bir keresinde Roma'da çok güzel bir oteldeydik, yanımıza sıskacık bir kızilla el ele gezen bir sürgün yanaşmıştı. Ben sürgünle ters gittim, hem kibirli hem budalaydı, ama kankam onunla yakın arkadaş oldu, hatta sonra birlikte iş bile yaptılar.
- (8) Kankam kimseye ayrımcılık yapmazdı, herkesle iş yapmayı becerirdi, kimsenin soyuna sopuna, itikadına, politik görüşüne aldırılmazdı. Kimsenin eline bakmadı. Kankam bütün hayatı boyunca çalıştı.
- (9) Kırk dokuz yıllık evliliklerinde tek bir gün olsun, asla Tutú'yu boynuzlamadı. O sekreterle, sürekli donunu gösterip gösterip onu deliye çeviren Vania'yla bile sikişmedi. Bir keresinde bana, biraz umutsuzca, Vania'yla yatarsa Peder Carlos'un yüzüne bakamayacağını söylediğini hatırlıyorum. Sonradan Peder Carlos'un çapkınlıkta Julio Iglesias'ı bile cebinden çıkarabileceğini öğrendik.
- (10) Bu konuda ısrarcıyım, çünkü kankamın ahlaki duruşunu özetliyor: Tutú'yu asla boynuzlamadı, orospularla bile yatıp kalkmadı. Aslında orospularla yatıp kalkmayı sevmezdi. Kendi tercihi.
- (11) Sadece lejyonerlere bağışta bulunmakla kalmazdı, bence kankam bir bağış tiryakisiydi, durmadan eşe

dosta yardım ederdi, yardımlaşma hastasıydı. Yıl sonunda her çalışanına layığınca öteberi dağıtırdı.

- (12) Onun hakkında ne derlerse desinler, şimdi arkasından atıp tutmak kolay, ne de olsa öldü. Fakat yine de kankamın o kadar da ölmediğinin bilinmesini isterim, çünkü ben hâlâ yanındayım, gerekirse onun için canımı feda ederim. Onu sonsuza dek savuna-
cağım. Sonsuza dek kankam: sonsuza dek.

- A) Hiçbiri
- B) Hepsi
- C) 4
- D) 9 ve 10
- E) 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11

- (1) İsmimi soruyorlar, cevaplıyorum: Manuel Contreras. Manuel Contreras mıyım diye soruyorlar. Evet diyorum. Manuel Contreras'ın oğlu muyum diye soruyorlar. Manuel Contreras olduğumu söylüyorum.
- (2) Bir keresinde telefon rehberini alıp adımın, adımızın olduğu sayfayı koparmıştım. Santiago'da yirmi iki Manuel Contreras saydım. Ne aradığımı bilmiyordum, züğürt tesellisi belki de. Sonra o sayfayı kâğıt öğütücüsüne attım. Böyle genelgeçer bir isme ve soyadına sahip olmak hayatta hiçbir işime yaramadı.
- (3) Şili tarihinin en büyük canilerinden birinin oğlu olmak nasıl bir his? Babanızın üç yüz yıldan fazla hapis cezasına mahkûm olduğunu düşününce ne hissediyorsunuz? Babanızın mahvettiği ailelerin nefretini hissediyor musunuz?
- (4) Bana sürekli sorulan bu sorulara cevap veremem. Öfkeyle soruyorlar, aynı zamanda hakiki bir merak hissiyle. Herhalde bu ad belli bir merak uyandırıyor.
- (5) Ben de merak ediyorum. Şili tarihinin en büyük canilerinden birinin oğlu *olmamak* nasıl bir his? Babanızın kimseyi öldürmediğini, kimseye işkence etmediğini düşününce ne hissediyorsunuz?
- (6) Babamın masum olduğunu söylemeliyim. Böyle söylemeliyim. Bunu söylemem gerek. Bunu söylemeye mecburum. Eğer masum olduğunu söylemezsem babam beni öldürür. Biz katillerin oğulları babayı öldüremeyiz.

- (7) Çocuk sahibi olmamaya karar verdim. Kendimi babama adamam gerekti. Babam hasta. Sağlığının kötüye gittiğini herkes biliyor, haber gazetelerde çıktı.
- (8) Babam öldüğünde bir hayatım ve bir oğlum olabilir. Çocuk Manuel Contreras'ın oğlu olacak. Ama ona Manuel adını koymayacağım. Annesinden başka bir isim bulmasını isteyeceğim. Manuel Contreras'ın babası olmak istemiyorum.
- (9) Manuel Contreras'ın oğlu olmaktan yeterince çektim. Bir de Manuel Contreras'ın babası olmak istemiyorum. Keşke kız olsa, daha iyi olur.
- (10) Konuşan kişi ben değilim. Birisi benim yerime konuşuyor. Sesimi taklit eden birisi. Babam yakında ölecek. Sesimi taklit eden kişi bunu biliyor ama umurunda değil.
- (11) Belki de sesimi taklit eden orospu çocuğunun yazdığı kitap yayımlandığında babam ölmüş olacak. Böylece insanlar sahte sesimde hakiki bir şeylerin olduğunu düşünecek. Her ne kadar o benim sesim olmasa da. Şimdi söylediklerimi asla ve asla söylemeyecek olsam da. Hiç kimsenin benim yerime konuşmaya hakkı bulunmasa da. Ya da benimle dalga geçmeye. Benimle alay etmek ne kadar kolay. Beni suçlamak, bana acımak ne kolay. Edebi hüner bunun neresinde acaba?
- (12) Bravo yazara, çok akıllı birisi. Bu tür insanları nasıl alkışlamak gerekiyorsa onu da öyle alkışlamalı. Yüzüne yüzüne, iki elle birden, kanın nereden fişkırdığını anlamak imk nsızlaşınca kadar.

(13) Şimdi benim emir verdiğimi, işkence yapmayı bildiğimi söylüyor. Babamın oğluymuşum. Şimdi makatını çöp şişle delmelerini söylediğimi iddia ediyor.

(14) Şimdi kaderime karşı gelmeye hakkım olmadığını söylüyor. Yaşayan ölüymüşüm. Söylemediklerimi söylüyormuşum. Hatta benim yerime söylediklerine müteşekkirmişim. Şimdi matkabın en kalın ucuyla göğsüme kazımak için kelimeler aramayı sürdürüyor.

- A) Hiçbiri
- B) 9
- C) 10, 11 ve 12
- D) 13 ve 14
- E) 14

- (1) İhtiyar piyangodan çıkan parayla en büyük hayalini gerçekleştirmeye karar verdi, fakat en büyük hayali piyangoyu kazanmak olduğundan ne yapacağını bilemiyordu. Öncelikle kendine bir Peugeot 505 aldı, beni de arabayı kullanmam için tuttu.
- (2) Bir pazar günü onu almaya gittim, Club Hípico Hipodromu'na gidecektik ama televizyonda *Sábados gigantes*'i¹ seyrediyordu ve dışarı çıkmaya üşeniyordu. Bana bira ikram etti, birlikte programın “Usted no conoce Chile”² bölümünü seyrettik: Don Francisco, Ancud ve Castro'yu geziyordu, denizin üzerindeki kulübelerde yaşayanlarla söyleşiler yapıyor, *curanto*³ pişirilmesine yardım ediyor, *Chilote* beresini⁴ kafasına zar zor geçiriyordu.
- (3) Biz de bunu yapacağız, dedi aydınlanmışçasına, yeni arabayla Şili'yi gezeceğiz. Neden Don Francisco'nun “La cámara extranjera”da⁵ yaptığı gibi dünyayı gezmediğini sordum. Dünyayı tanımadan önce insanın kendi ülkesini iyi tanıması gerek, diye cevap verdi. Kuzeyden mi başlayacağız güneyden mi, diye

¹ Don Francisco'nun (Mario Kreutzberger) sunuculuğunu yaptığı, 1962'den 2015'e dek yayınlanan İspanyolca haftalık televizyon programı. (e.n.)

² (İsp.) “Şili'yi Tanımıyorsunuz”. (ç.n.)

³ Geleneksel Şili yemeği. Toprağa kazılmış derin bir çukurun içinde ateşin korunda pişirilir. Malzemeleri çeşitlilik gösterse de genelde kabuklu deniz ürünleri, füme et, tavuk, sosis ve patatesle yapılır. (e.n.)

⁴ Şili'nin güneyine, Chiloé'ye özgü, kaba yünle yapılan bere. (e.n.)

⁵ (İsp.) “Dışarıdaki Kamera”. Sonradan “La cámara viajera” (“Gezen Kamera”) adıyla da yayınlandı. (e.n.)

sordum. Kuzeyden hıyarağası, kuzeyden, güneyden nasıl başlayacağız? Kuzeyden güneye gidilir mal.

- (4) Seyahatin sonundaki fikri: Şili olağanüstü bir ülke. İnsanlar sürekli “Özgürlük yok”, yok “Diktatörlük tepemizde”, yok bilmem ne diye şikâyet ediyor ama Şili’nin ne kadar olağanüstü bir ülke olduğunun farkında değiller.
- (5) Ben de gezdikçe ülkemi beğeniyordum ama pek az şey hatırlıyorum. İhtiyarın korkunç horlamalarının ritmiyle arabayı tıpkı bir zombi gibi sürüyordum. Bazen dikiz aynasında açık ağzından akan salyanın ıslıtısını görüyordum. Uyanıkken müzik dinlemeyi sevmezdi, sadece Coco Legrand’ın bazı şaka kasetlerini dinlemekten hoşlanırdı. Coco Legrand’dan nefret ettim: şakalarından, sesinden, her şeyinden.
- (6) Los Vilos yakınlarında havanın ne kadar soğuk olduğunu hatırlıyorum, yol kenarında tek başıma sigara içiyordum, o da beş metre ötede, arka koltukta, iki koca memeli, hüzünlü orospuyla oynayıyordu. Iquique’den hatırladığım onu Cavancha plajında uyandırışım ve beni yankesici zannedişi. Pelluhue’de az kalsın dev bir dalga onu yutuyordu, kurtarmak için kıyafetlerimle suya atlamam gerekmişti. Pichilemu’da iki marihuanacıya sataşmıştı, çocuklar barışseverdi ama onlar bile onu pataklamak istedi. Talca’da da, Angol’da da, Temuco’da da onu hep savunmam gerekti.
- (7) İhtiyar gittiğimiz restoranlarda garsonlara eziyet etmeye başlayınca nasıl ödümün patladığını hatırlıyorum. Özgür olduğum tek an midesinden rahat-

sızlanıp Puerto Montt Kliniği'ne yatırılmak zorunda kaldığı zamandı. O günlerde mutlu sayılırdım, belki de ancak birkaç saatliğine şehir merkezinin yakınlığında bir yere demirlemiş, Los Angeles Negros ve Los Prisioneros dinleyerek peynirli *empanada*⁶ yerken, bir yandan da yağın yağmuru izlerken. Ve Cañete'de: Cañete'de de mutluydum ama şimdi sebebini hatırlamıyorum.

- (8) Eğri oturup doğru konuşalım, ihtiyar bana iyi para veriyordu. Sonradan Avrupa ve ABD'yi gezmeye gittiğinde irtibatımız kesildi. Neden sonra biyografisini yazabilecek birisini tanıyıp tanımadığımı sormak için aradı beni. Bu işi yapabileceğimi, artık yazar olduğumu söyledim ona. Doğru değildi ama paraya ihtiyacım vardı. Bana inandı.
- (9) Kelime üzerinden ücretlendirme için bir anlaşma yaptık, onun için önemli olan tek şey kitabın kalın olmasıydı. Hikâyesini yazmaya koyuldum. Her sabah anlattıklarını dinlemek için onunla buluşmaya gidiyordum. O kadar kendini beğenmiş, o kadar kibirli, o kadar beceriksiz bir gözlemciydi ki anlamam, yine de onu dinliyor ve notlar alıyordum. Mesela birden, İspanyollar sempatik insanlardır, diyordu. Ben de, Nerenin İspanyolları, diye soruyordum. Ne demek nerenin mankafa, İspanya'nın İspanyollarını diyorum, diye cevap veriyordu.
- (10) Çocuklarıyla, aşağı yukarı benim yaşlarımda gariiban suratlı bir adam ve bir kadınla da konuşmam

⁶ Daha çok Latin Amerika ve İspanya'da yenen ufak börek çeşidi. Tatlı ya da tuzlu olabilir, iç malzemesi çeşitlilik gösterir. (e.n.)

gerekti, ihtiyarı ne kadar sevip saydıklarını anlatmışlardı, sağ elinde hep tespihle gezen ve durmaksızın konuşan eski karısını da öyle. Yalan söyledikleri gün gibi ortadaydı, kitaba neden katkıda bulunduklarını anlamıyordum. Daha sonra patronumun onlara her ay verdiği parayı iki katına çıkardığını öğrendim.

- (11) Bir keresinde hiçbir kötü niyetim olmadan paranın onu değiştirip değiştirmediğini sormuştum. Ağzından çıkan kulağın duysun götveren: Ya ne olacaktı, değiştirdi tabii, diye cevap verdi. Para herkesi değiştirir. Sonra da Pinochet hakkındaki fikrini sordum, aslında zaten biliyordum, sadece emin olmak istemiştim. Yıl 1987'ydi, saldırıdan bir yıl sonra, plebisitten bir yıl öncesi: İleriki yıllarda Şilililerin Pinochet hakkındaki fikirlerinin plebisiti kazansa da kaybetse de değişeceği, belki de diktatörün böyle ateşli bir yandaşı olarak görünmenin pek iyi sayılmayacağı konusunda onu uyarmıştım. Kitabımda Pinochet'nin Şili'yi kurtardığını düşündüğüm açık ve net olmalı, onu öldürmeye çalışan o moronların da cehennemi boylamasını istiyorum, diye cevap verdi.
- (12) Don Francisco hakkında ne düşündüğünü sordum. Don Francisco bana her zaman ilham verdi, diye cevapladı. Don Francisco bütün dünyayı dolaştı, dedim, buna karşılık Pinochet'yi kimse tek bir yere davet etmiyor. Bunu ona neden söyledim bilmiyorum. Bir an düşündü. Gemi aزیا aldım ve üstüne bir de Don Francisco'nun bize Pinochet'nin yıktığı Şili'yi gösterdiğini ekledim. Bana, Siktir git puşt, diye cevap verdi.

(13) Ses etmedim, bu aşağılamalara alışmıştım. Nihayetinde ben sadece bir hayalet yazar parçasıydim. İki ay daha çalıştıktan sonra kitabı bitirdim. Üç yüz elli dokuz sayfa. İyi yazıldığını düşündüğüm dokunaklı bazı bölümlerle gurur duyduğumu itiraf etmekten utanıyorum. Kitap çöptü ama bana kalırsa en azından bazı cümleler yaratıcıydı, hatta yarı barok sayılabacak birtakım zarif dil cambazlıkları vardı. Kitaptan beş yüz adet basılması için para ödedi. Seçtiği başlık *Dünya ve Memleket Gezilerim*'di.

(14) Onu tekrar göreceğimi hiç düşünmemiştim. On beş yıl boyunca ondan hiç haber almadım, ta ki bir gün beni arayana dek. Numaramı nereden bulduğunu sordum. Herkesin kendi kaynakları vardır, dedi. Hasta olduğunu, yakında ölebileceğini ve ikinci basım için kitaptaki bazı şeyleri düzeltmek istediğini söyledi. İlk baskısı tükendi mi, diye sordum. Aşağı yukarı yüz kitabım kaldı ama yetmez, dedi. Nereleri düzeltmek istiyorsunuz, diye sordum. Sadece yazım yanlışlarını, diye cevap verdi adi ihtiyar.

- A) Hiçbiri
- B) Hepsi
- C) Herhangi biri
- D) A
- E) B

- (1) Altı çocuğum var: dört erkek, iki kız. Kızlardan biri lezbiyen ama onu da aynı derecede seviyorum, çünkü iyi bir insan. Çocuklarımı bu kategoriye göre sınıflandıracak olursam dördü iyi, ikisi kötü. Kızların yüzde 100'ü: iyi. Kötü erkekler: yüzde 50.
- (2) Yaşlarına göre: en büyüğü 45 yaşında, en küçüğüyse 29. Annelerine göre: Eleonora'dan iki erkek, iki kız, Silvana'dan bir oğlan, Daniela'dan en küçük oğlan.
- (3) Çocuklarımın hepsine isimlerini önceden verdim ama altı vakanın ancak ikisinde ağırlığımı koyabildim.
- (4) Yüzünde beni olanlar: üç. Çukur çeneliler: iki. Uzun kirpikliler: iki.
- (5) Çocuklarımın dördü sol böbreğim alındığında kliniğe beni görmeye geldi. İkisi gelmedi ama telefon ettiler.
- (6) Bana bir şekilde *Senden nefret ediyorum* diyen çocuklarımın yüzdesi: 33.3.
- (7) Bana duydukları nefreti sözcüklerle değil, hareketleriyle gösteren çocuklarım (sol göze yumruk): yüzde 16.6.
- (8) Benden bir şekilde özür dileyen çocuklarım: dört.
- (9) Çocuklarımın ikisi üç yaşından önce kendi başına tırnaklarını kesmeyi ve ayakkabılarını bağlamayı öğrendi. Hepsine on sekiz yaşına gelmeden araba kullanmayı öğrettim.
- (10) Köpek ezen çocuklarım: iki. İnsan ezen çocuklarım: bir.

- (11) Kamu sektöründe çalışan çocuklarım: iki. Özel sektör: iki. Ne kamu ne özel: iki.
- (12) 2013 Şili başkanlık seçiminin ilk turunda çocuklarımla verdiği oylar:
- Michelle Bachelet: iki.
Marcel Claude: sıfır.
Marco Enríquez-Ominami: sıfır.
Tomás Jocelyn-Holt: sıfır.
Ricardo Israel: bir.
Evelyn Matthei: bir.
Roxana Miranda: bir.
Franco Parisi: sıfır.
Alfredo Sfeir: bir.
Geçersiz oy: sıfır.
Boş oy: sıfır.
- (13) Çocuklarımla ikinci turdaki oylamaları: üçü Bachelet'e, biri Matthei'ye, biri boş oy verdi, biri –kızlardan– oy vermeye gitmedi.
- (14) Üst üste iki geceden fazla hapiste kalan çocuklarım: sıfır.
- (15) İlaç bağımlısı çocuklarım: beş. Fluoksetin: iki. Klonazepam: iki. Lityum: bir. Düztaban çocuklarım: yüzde 100. Tabanlık kullanmayı reddeden düztaban çocuklarım: iki. Apandisit ameliyatı geçiren çocuklarım: üç.
- (16) Çocuklarımla beşi miyop. Dördü astigmattan da mustarip.
- (17) Görme bozukluğu olan beş çocuğumun ikisi ameliyat olmak istedi ama paraları yetmedi. Üçü gözlük takıyor, ikisi kontakt lens kullanmayı tercih ediyor.

Gözlük takanların üçünden ikisi kalın dikdörtgen çerçeve kullanmayı tercih ediyor. Geriye kalan için fark etmiyor: Yuvarlak yüzlü insanların kare ya da dikdörtgen çerçeve kullanması gerektiğini biliyor, yine de yuvarlak çerçeve kullanıyor.

- (18) Öğle yemeği davetlerimde genellikle iki çocuğum siyasetten, ikisi de futboldan konuşur. Büyük olan bitip tükenmek bilmeyen aşk maceralarını anlatır uzun uzun, ötekiyse mutlak sessizliğe gömülür, tıpkı çocukken yaptığı gibi, sanki en ince ayrıntısına kadar yemeğini inceliyormuş gibi daima tabağına bakar.
- (19) İlaç almak için benden ödünç para isteyen çocuklarım: iki. At yarışı için isteyenler: bir. Borçlarını ödemek için isteyenler: iki.
- (20) *Onun için canımı veririm* dediğim çocuklarım: en az üç.
- (21) Planlı doğan çocuklarım: dört.
- (22) Başları sıkıştığında bana derdini anlatan çocuklarım: üç. Başım sıkıştığında derdimi anlattığım çocuklarım: iki.
- (23) Cenazeme gelecek olan çocuklarım: altı.
- (24) Mezarıma tükürecek çocuklarım: bir.
- (25) Çocuğu olan çocuklarım: sıfır.

- A) Hiçbiri
B) Herhangi biri
C) Hepsi
D) 21
E) 25

V. OKUDUĞUNU ANLAMA

Üç metnin sonunda içerikle ilgili alıştırmalar yer alıyor.
Verilen şıklardan en uygun olanı seçiniz.

BİRİNCİ METİN

O kadar test kitabı, ara sınav, ana sınav ve seviye tespit sınavından herhangi bir şey öğrenmememiz imkânsızdı, fakat hemen her şeyi çabucak unutuyorduk, hem de ne yazık ki sonsuza dek unutuyorduk. Mükemmelen öğrendiğimiz ve asla unutmayacağımız şeyse sınavlarda kopya çekmekti. Minik ama okunaklı harflerle her şeyin bir otobüs biletine sığıdığı kopya kâğıtları hazırlamak zor değildi. Fakat kritik anlarda gereken beceriyi ve atılganlığı gösteremezsek bu hayran olunası sanat eseri pek işe yaramazdı: Öğretmenin dikkati dağıldığında on ya da yirmi altın saniye başlıyordu.

Teoride tam da Şili'nin en zor okullarından biri olan o okulda kopya çekmek oldukça kolay sayılırdı, çünkü birçok sınav çoktan seçmeliydi. Akademik Yeterlilik Sınavı'na girmek için önümüzde yıllar vardı ama öğretmenlerin büyük kısmı ta o zamandan bizi çoktan seçmeli sorulara alıştırmaya çalışıyordu, iki, hatta bazen dört farklı dağılım yapsalar da bilgiyi doluşıma sokmanın bir yolunu hep buluyorduk. Yazmaya gerek yoktu, fikir belirtmeye gerek yoktu, herhangi bir şey, kendine ait bir fikir geliştirmeye hiç gerek yoktu: Sadece oyunu oynamak ve tuzağı tahmin etmek yetiyordu. Elbette çalışıyorduk, hatta bazen fazla çalışıyorduk ama asla yeteri kadar değil. Ga-

liba maksat moralimizi bozmaktı. Kendimizi tepeden tırnağa çalışmaya adasak da iki ya da üç tane imkânsız soru çıkacağını biliyorduk, yine de şikâyet etmiyorduk, mesajı almıştık: Kopya çekmek işin bir parçasıydı.

Belki de kopya sayesinde biraz olsun bireysellikten sıyrılp bir topluluğa dönüştük. Bunu böyle söylemek acı verse de kopya çekmek bizi dayanışmacı insanlara dönüştürdü. Arada bir içimizi suçluluk hissi kaplıyor, sahtekârlık yaptığımız duygusuna teslim oluyorduk, özellikle de yüzümüzü geleceğe çevirdiğimizde, fakat umursamazlık ve toyluk galip geliyordu.

Din dersi fazladandı, çünkü notu genel ortalamaya dahil edilmiyordu ama dersten muaf olmak için izlenmesi gereken prosedür meşakkatli ve uzundu, Segovia'nın dersleriye eğleneliydi. Öğretmen din haricindeki her konuda hiç ara vermeden, kendi kendine konuşurdu, aslında en sevdiği konu seksti, özellikle de düzüşeceği öğretmenler. En görkemli anlar dersin sonunda Segovia'nın hızlı bir itiraf turu yaptırdığı zamanlardı: Herkesin bir günahını söylemesi gerekiyordu, kırk beş kişiyi dinledikten sonra –yelpaze *Paranın üstünü geri vermedim* ve *Komşu kızın göğüslerini ellemek istiyorum*'dan *Teneffüste otuz bir çektim*'e kadar uzanıyordu, hepsi klasik itiraflardı– öğretmen bize günahlarımızın hiçbirinin bağışlanamaz olmadığını söylediler.

Matematik dersinde kopya çektiğini itiraf eden, yanlış hatırlamıyorsam, Cordero'ydu, Segovia sinirlenmediği için hepimiz bu itirafın çeşitlemelerini dile getirdik: İspanyolca testinde kopya çektim, fen bilgisi sınavında, Cooper Testi'nde (kahkahalar) vs. Segovia bizi affettiğini söylemeden önce kahkahasını tutmaya çalıştı, Ama yakalanmayın, dedi, çünkü o zaman iş ciddiye biner. Yine de birden ciddileşti: Eğer on iki yaşında

böyle işler çeviriyorsanız, dedi, kırkınıza geldiğinizde Covarrubias ikizlerinden beter olursunuz. Ona Covarrubias ikizlerinin kim olduğunu sorduk, anlatacak gibi oldu ama sonra fikrini değiştirdi. Israr ettik, anlatmaktan kaçındı. Sonra diğer hocalardan, hatta rehberlik servisinden bilgi almaya çalıştık, kimse hikâyeyi anlatmak istemiyordu. Sebepleri birbirinden farklıydı: Kimi sır diyordu, kimi hassas bir konu olduğunu söylüyordu. Gene de mesele aklımızdan uçup gitti.

Beş yıl sonra, 1993 yılında biz artık lise dörtteyken Cordero, Parraguez ve Chico Carlos'la birlikte okulu astığımız bir gün, Tarapacá havuzundan çıkarken din öğretmeniyle burun buruna geldik. Artık derslere girmiyor, metroda vatmanlık yapıyordu, o gün izin günüydü. Bize Coca-Cola ısmarlamayı teklif etti, içmeye başlamak için erken bir saat olsa da kolanın yanına kendisi için bir de minik kadeh pisco istedi. Covarrubias ikizlerinin hikâyesini işte nihayet o zaman anlattı.

Covarrubias ailesinin geleneklerine göre ilk erkek çocuğa Luis Antonio adı verilmesi gerekiyordu ama baba Covarrubias çocuklarının ikiz olacağını öğrendiğinde bu ismi iki kardeş arasında paylaştırmayı tercih etti. Luis ve Antonio Covarrubias ömürlerinin ilk yıllarında ebeveynlerin ikizlere reva gördüğü aşırı eşitlikçi tutumun sefasını sürdürdüler – ya da cefasını çektiler: aynı saç kesimi, aynı kıyafet, aynı okulda aynı sınıf.

Oğlanlar on yaşına geldiğinde baba Covarrubias odayı bir paravanla ikiye böldü, eski ranzayı da testere marifetiyle birbirinin tıpatıp aynısı iki yatağa dönüştürdü. Maksat ikizlere belli bir mahremiyet sağlamaktı ama bu değişiklik öyle büyük bir fark yaratmadı, çünkü her gece uykuya dalmadan önce paravanın arkasından konuşmaya devam ettiler. Artık farklı yarım-kürelerde yaşıyorlardı ama gezegen çok küçüktü.

On iki yaşında Ulusal Enstitü'ye⁷ girdiler, bu tam anlamıyla bir ayrılık oldu. Yedinci sınıf öğrencileri sınıflara rastgele dağıtıldığından ikizler ilk defa farklı sınıflara düştü. Öylesine devasa ve kişiliksiz bir okulda neredeyse kaybolmuş gibiydiler ama ikisi de güçlüydü, yeni hayatlarının üstesinden gelmeye hazırlardı. Bakışların kontrol edilemez şekilde çığ gibi büyüyecek üzerlerine yapışmasına ve sınıf arkadaşlarının bayat esprilerine (“Galiba çift görüyorum”) aldırmadan beslenme çantalarına konanları yemek üzere teneffüslerde hep buluştular.

Yedinci sınıftan sonra plastik sanatlar ve müzik arasında seçim yapmaları gerekiyordu, her ikisi de plastik sanatları seçti, talihin onları kavuşturacağını umuyorlardı ama şansları yaver gitmedi. Sekizinci sınıfın sonunda Fransızca ve İngilizce arasında tercih yapmaları gerektiğinde Fransızca'yı seçmeyi düşündüler, daha az rağbet gören bir seçenek olduğundan yeniden buluşmalarını âdeta garantiliyordu, fakat baba Covarrubias'ın günümüzün vahşi ve rekabetçi dünyasında İngilizce bilmenin önemi üzerine attığı nutkun ardından bu fikirden vazgeçmeleri gerekti. Lise bir ve lise ikide de işler düzelmedi, ki ayırım notlar üzerinden yapılıyordu ve her ikisinin de notları iyiydi.

Lise üçe geçtiklerinde sosyal bölümünü seçip nihayet aynı sınıfa, 3-F'ye düştüler. Aradan dört yıl geçtikten sonra yeniden sınıf arkadaşı olmak eğlenceli ve tuhaftı. Fiziksel benzerlikleri şaşırtıcılığı korusa da sivilceler Luis'in suratını sinsice kaplamaya başlamıştı, Antonio ise uzun saçlarıyla kendisini farklı kılma niyetini ortaya koyuyordu, tabii o zamanlar uzun saç diye anlaşılan her neyse: Jöleyle şekil verdiği lüleleri, kuralların şart koştuğu gibi gömlek yakasından iki parmak yukarıdaki

⁷ Instituto Nacional General José Miguel Carrera. Şili'nin 1813 yılında kurulmuş köklü okulu. (ç.n.)

asker tıraşıyla klasik kesimden ödün vermeyen kardeşine kıyasla Antonio'ya daha az sıradan bir hava veriyordu. Antonio aynı zamanda daha bol kesim pantolonlar giyiyor, kuralları zorlayarak okula makosen ayakkabı yerine siyah spor ayakkabıyla gidiyordu.

İkizler ilk aylarda aynı sırada oturdu, birbirlerini kolladılar, karşılıklı yardımlaştılar ama kavga ettiklerinde birbirlerinden âdeta nefret ediyorlardı, aslında bu herkesçe bilinen, dünyadaki en normal şeydir: Kendimizden nefret ettiğimiz anlar vardır ve eğer karşımızda pek çok açıdan bize benzeyen birisi olursa söz konusu nefreti o istikamete yöneltmek işten değildir. Yılın ortalarında, belli bir gerekçe olmaksızın, bu kavgalar daha da sertleşti, diğer yandan Antonio derslere karşı ilgisini tamamen kaybetmişti. Buna karşılık Luis'in hayatı düzenli bir şekilde ilerliyordu, sicili tertemizdi, not dökümü de gayet parlaktı, böylece o yıl sınıf birincisi oldu. Kardeşiyse öngörülemez şekilde sonuncu olmuştu, bu yüzden yeniden ayrılmak mecburiyetinde kaldılar.

Okulun rehberlik öğretmeni –dört bin bilmem kaç öğrencinin hepsiyle tek başına ilgilense de ikizler meselesini önemsiyordu, bu nedenle ebeveynlerini görüşmeye çağırmıştı– haklılığı tartışılır teorisini öne sürdü: Antonio bilinçdışı bir şekilde (rehberlik öğretmeni onlara hızlı ve net biçimde bilinçdışının anlamını açıklamıştı) kardeşiyle aynı sınıfta olmamak için sınıfı tekrar etmenin yolunu aramıştı.

Luis lise dörtten yüksek notlarla mezun oldu, üniversiteye giriş sınavlarının tamamından çok iyi notlar aldı, özellikle Şili tarihi ve sosyal bilimler derslerinde ülke çapındaki en yüksek nota yaklaşacak kadar hem de. Üstün başarı bursuyla hukuk okumaya Şili Üniversitesi'ne girdi.

İkizler daha önce hiç Luis'in üniversiteki ilk aylarında olduğu kadar birbirlerinden ayrı kalmamıştı. Antonio kendisi lisede takılıp kalmışken kardeşinin üzerinde okul üniforması olmadan çıkıp fakülteye gittiğini gördükçe onu kıskanıyordu. Bazı sabahlar evden çıkış saatleri çakışıyordu ama üstü örtük ve zarif bir anlaşma sayesinde –belki de şu meşhur telepati denen yolla– hiçbir zaman aynı otobüse binmiyorlardı.

Birbirlerinden uzak duruyor, çok seyrek selamlaşıyorlardı, yine de bu mesafeli hali sürdüremeyeceklerinin farkındaydılar. Luis hukuk fakültesinin ikinci dönemindeyken bir gece Antonio onunla paravanın arkasından tekrar konuştu. Üniversitenin nasıl olduğunu sordu. Hangi açıdan? Fıstıklar açısından, diye açıkladı Antonio. İyi, çok çok güzel fıstıklar var, diye cevap verdi Luis, sesinde böbürlenme olmamasına gayret ederek. Üniversitede fıstıklar olduğunu biliyorum ama nasıl yapıyorsunuz? Neyi nasıl yapıyoruz, diye sordu Luis, aslında kardeşinin neyi sorduğunu biliyordu. Fıstıkların önünde nasıl osuruyorsunuz? Kendini tutuyorsun, o kadar, diye cevap verdi Luis.

O geceyi daha önceki yıllarda, çocukluklarında olduğu gibi konuşarak, gülerek, bir yandan da osuruk ve geçirme yarışı yaparak geçirdiler ve o andan itibaren tekrar ayrılmaz bir ikili oldular: Bağımsızlık hayalleri yerli yerindeydi, özellikle de pazartesiden cumaya, fakat hafta sonları birlikte sokağa çıkıyor, birlikte içiyor, komik taklitler yapıyorlardı, Luis'in saçlarının uzaması ve yüzünün düzelmesi sayesinde fiziksel görünümünün yeniden ayırt edilemez hale gelmesinin keyfini sürüyorlardı.

Antonio'nun hal ve gidişi gözle görülür şekilde düzelmişti ama hâlâ örnek bir öğrenci sayılmazdı. Lise dördün sonuna doğru yeniden acı çekmeye başladı. Akademik Yeterlilik Sınavı'na iyi hazırlandığını hissetse de kardeşi gibi Şili

Üniversitesi'nde hukuk okumaya yetecek kadar yüksek puan alabileceğinden emin değildi. Antonio'nun fikriydi elbette ama Luis de ikiletmeden kabul etti, şantaj, şarta şurta hiç gerek kalmadı ve gıdım korku hissetmedi, çünkü bir an olsun yakalanabileceklerini düşünmemişti. O yılın aralık ayında Luis Covarrubias kardeşi Antonio'nun kimliğiyle ikinci kez sınava girdi ve bir önceki yıldan da iyi notlar alacak kadar kastı: Böylece sosyal bilimlerde ülke çapındaki en yüksek puanı tutturdu.

Fakat bizim ikiz kardeşimiz yok ki, dedi Cordero o akşamüstü Segovia hikâyeyi anlatmayı bitirdiğinde. Yağmur yağıyor muydu ya da çiseliyor muydu hatırlamıyorum ama öğretmenimizin mavi bir yağmurluğu vardı. Sigara almaya gitti, masaya dönünce ayakta durdu, belki de kaybedilmiş bir otoriteyi yeniden sağlamak için: öğretmen ayakta, öğrenciler iskemlede. Sizi her koşulda parlak bir gelecek bekliyor, ne kadar ayrıcalıklı olduğunuzu bilmiyorsunuz, dedi. Ulusal Enstitü'de okuduğumuz için mi, diye sordum. Bir süre sessizliğini korudu, bana cevap vermesine gerek kalmayacak uzunlukta bir sessizlikti, bir yandan da huzursuzca sigarasını içine çekiyor, nefesini üflüyordu, hafif kafayı bulmuş halde cevap verdi: Ulusal Enstitü kokuşmuş ama dünya da kokuşmuş, dedi. Sizi buna hazırlıyorlar, herkesin birbirinin ağzına sıçtığı bir dünyaya. Sınavınız iyi geçecek, gayet iyi geçecek, endişelenmeyin: Sizi eğitmediler, size idman yaptırılar. Sesi agresifti ama ses tonunda küçümseme yoktu, en azından bize karşı küçümseyici değildi.

Üzerimize sessizlik çöktü, artık akşam olmuştu, hatta gece. Yeniden yerine oturdu, dalgın ve düşünceli görünüyordu. Benim notlarım iyiydi, dedi, söylenecek başka söz kalmadığına emin olduğumuzda: Sınıfın da lisenin de en iyisiydim, tek bir sınavda bile kopya çekmedim ama üniversiteye giriş

sınavı kâbus gibi geçti, bu yüzden ilahiyat fakültesinde pedagoji okumak zorunda kaldım, Tanrı'ya bile inanmıyordum. Peki şimdi metroda vatman olarak daha çok para kazanıyor musunuz, diye sordum. İki katı, diye yanıtladı. Şimdi Tanrı'ya inanıp inanmadığını sordum. Evet, dedi, Tanrı'ya daha önce hiç olmadığı kadar inandığını söyledi. O jesti asla unutmadım, unutamam: İşaretparmağıyla ortaparmağı arasında yanan sigarası, sol elinin üstüne damarlarını ararmış gibi baktı, sonra da avucunun içini çevirdi, belki de hayat, kader ve aşk çizgilerinin orada sürdüğünden emin olmak istiyordu. Sanki arkadaşmışız ya da bir zamanlar arkadaş olmuşuz gibi vedalaştık. O sinemaya girdi, biz de ot içmek üzere rotayı Bulnes Sokağı'na, Almagro Parkı'na doğru kırdık.

Bir daha Segovia'dan hiç haber almadım. Arada bir metroda ilk vagona bindiğimde vatman kabinine bakıp öğretmenimin orada olduğunu, esneyerek birtakım düğmelere bastığını düşünürüm. Covarrubias ikizlerine gelince, anladığım kadarıyla bir daha hiç ayrılmamışlar. Birbirinden ayırt edilemeyecek iki avukat olmuşlar; hangisinin daha parlak, hangisinin daha hergele olduğunu bilmenin zor olduğu söyleniyor. Vitacura'da bir büroyu paylaşıyor ve aynı ücreti alıyorlarmış, bu hizmetin iyisi ne kadar ediyorsa o kadar: ateş pahası.

67. Metne göre Covarrubias ikizlerinin yeni okullarında başlarına gelen:

- A) Ebeveynlerinin aşıladığı değerlerden tamamen uzaklaştıklarını gösteriyor.
- B) Travmatiktir, çünkü onları erkenden kararlar almaya ve onulamayacak şekilde birbirlerinden ayrılmaya itmiştir.
- C) Onları yavaş yavaş Şili toplumunun gözünde değerli bireylere dönüştürmüştür.
- D) İyi kalpli, kardeşini seven ikizleri vicdansız orospu çocuklarına dönüştürmüştür.
- E) İçinden, bu zalim ve materyalist dünyada mücadele etmeye hazır şekilde güçlenerek çıktıkları zor bir dönemin başlangıcına işaret eder.

68. Bu hikâye için en uygun başlık aşağıdakilerden hangisidir?

- A) İkizine Nasıl İdman Yaptırırsın?
- B) Öğretmene, Sevgilerle
- C) Kopya Çekmenin Dayanışmacı Yolları
- D) Avukatlara Karşı
- E) İkiz Avukatlara Karşı

69. Yazar çoktan seçmeli sınavlara ve türevlerine dair aşağıdakilerden hangisini söylüyor?

- I. Bu okulda böyle sınavlar sık sık yapıldı, maksat öğrencileri üniversiteye giriş sınavlarına hazırlamaktı.
- II. Bu sınavlarda kopya çekmek her açıdan kolaydı.
- III. Kendine ait fikirler geliştirmeye gerek yoktu.
- IV. Öğretmenler bu sınavları tercih ederdi, çünkü böylelikle hafta sonlarını kafayı kırıp kâğıt okumakla geçirmeleri gerekmezdi.
- V. Doğru cevap neredeyse her zaman D şıkkıydı.

- A) I ve II
- B) I, III ve V
- C) II ve V
- D) I, II ve III
- E) I, II ve IV

70. İsmi i i kiz o ęulları arasında paylaşırması Luis Antonio Covarrubias'ın nasıl birisi olduğunu gösterir?

- A) Yenilikçi
- B) Becerikli
- C) Tarafsız
- D) Mason
- E) Fason

71. Metne göre bu okuldaki öğretmenler:

- A) Vasat ve acımasızdı, çünkü hiç sakınmadan kof bir eğitim modelini uygulamışlardı.
- B) Acımasız ve katıydı: Öğrencileri ödeve boğarak onlara işkence etmek hoşlarına gidiyordu.
- C) Mutsuzluktan ölmek üzereydi, çünkü iki kuruş maaş alıyorlardı.
- D) Acımasız ve katıydı, çünkü mutsuzlardı. O zamanlar herkes mutsuzdu.
- E) Sıra arkadaşım C şıkkını işaretledi, ben de öyle yapacağım.

72. Metnin ortaya koyduğu üzere:

- A) Öğrenciler sınavlarda kopya çekiyordu, çünkü bir diktatörlükte yaşıyorlardı, ki bu da her şeyi meşru kılıyordu.
- B) Eğer tedbirli davranılırsa sınavlarda kopya çekmek kötü değildi.
- C) Sınavlarda kopya çekmek her insan evladının eğitim sürecinin bir parçasıdır.
- D) Üniversiteye giriş sınavlarından düşük notlar alan öğrenciler genellikle din bilgisi öğretmeni olur.
- E) Din bilgisi öğretmenleri eğlenceli tiplerdir ama her zaman Tanrı'ya inanmazlar.

73. Bu hikâyenin maksadı:

- A) Tembel ve zengin öğrencilerin yerine sınava girmeye uygun, yüksek akademik başarı kaydetmiş ama kısıtlı imkânlarla (imkânlar kısıtlı olsa da var) sahip Şilili öğrenciler için iş imkânları sunmak.
- B) Üniversiteye giriş sınavlarındaki güvenlik sorununu açığa çıkarmak, bir yandan da biyometrik okuyucular ya da adayların kimliklerini tanıyacak başka herhangi bir sistemle ilgili girişimciliği teşvik etmek.
- C) Bir avukatlık bürosunun reklamını yapmak, ücreti ne kadar yüksek olursa olsun. Ve hoşça vakit geçirtmek.
- D) Lafı fazla uzatmadan hilebaz ordusu diye tanımlanabilecek bir kuşağın tecrübesini meşrulaştırmak. Ve hoşça vakit geçirtmek.
- E) Geçmişin yaralarını silmek.

74. Muhakemenize göre Segovia Öğretmen'in aşağıdaki cümlelerinden hangisi doğrudur?

- A) Sizi eğitmediler, size idman yaptırıldılar.
- B) Sizi eğitmediler, size idman yaptırıldılar.
- C) Sizi eğitmediler, size idman yaptırıldılar.
- D) Sizi eğitmediler, size idman yaptırıldılar.
- E) Sizi eğitmediler, size idman yaptırıldılar.

İKİNCİ METİN

Galiba düğün günümde mutluyduk, nasıl olduğunu anlamasam da öyleydi, o zor zamanlarda bir nebze mutluluk yakalamanın mümkün olduğu fikrine hâlâ direniyorum. 2000 yılının eylül ayından bahsediyorum, on dört yıl öncesi, aradan çok uzun süre geçmiş: yüz altmış sekiz ay, beş bin günden fazla.

Parti muhteşemdi, gerçekten öyleydi, özellikle de evdeki o yalapşap, işkence gibi törenden sonrası. Bir gece önce çok büyük bir temizlik yapmıştık, fakat galiba aile üyeleri bile dedikodu yapmadan duramamıştı, çünkü o eski püskü koltuklar, duvarlardaki ve halıdaki şarap lekeleri düğün yapmaya yaraşacak bir mekân izlenimine pek katkı sunmuyordu.

Gelin –elbette adını hatırlıyorum ama bir gün unutacağım, bir gün onun adını bile unutacağım– çok güzel görünüyordu ama annemle babam neden siyah elbise giydiğini anlayamamıştı. Bense öylesine parlak ve pejmürde bir gri takım elbise giymiştim ki, gelinin amcalarından biri damattan çok odacıya benzediğimi söylemişti. Züppe işi ve salakça bir yorumdu ama doğru bir yanı da vardı, çünkü odacılık yaptığım günlerde tam da bu takım elbiseyi giyiyordum. O elbise aklıma hâlâ düğünden çok şehir merkezinde bir o yana bir bu yana koşuşturarak

dilim dışarıda geçirdiğim sonsuz günleri ya da beni utandıracak kadar kısa kesilmiş saçlarım ve boynumda asla yeteri kadar gevşemeyen mavimtırak bir kravatla banka kuyruklarında beklediğim zamanları getirir.

Neyse ki nikâh memuru yıldırım gibi gitmişti de şampanya ve mütevazı bir kokteylin ardından –kızarttığımız patateslerin çiğ kalmış olmasını utanarak hatırlarım– uzun bir öğle yemeği yemiş, hatta arkadaşlarımız gelmeye başlamadan önce biraz kestirmek ve üzerimizi değiştirmek için vakit bile bulabilmiş-tik. Arkadaşlarımız ricamız üzerine düğün hediyesi yerine cömertçe alkollü içki takviyesi yapmıştı. O kadar çok içki vardı ki hepsini içip bitiremeyeceğimiz belliydi, hepimizin kafası iyi olduğundan bunu dert etmiştik; bu konuyu uzun süre tartıştık ya da belki (kafamız iyi olduğundan) tartışma o kadar da uzun sürmemiş olabilir.

Bunun üzerine Farra, evinde niye bulunduğunu anlamadığım yirmi beş litrelik koca bir bidon getirdi, biz de bir yandan dans eder, bir yandan bağırıp çağırırken bidonun içini gelişi-güzel doldurmaya başladık. Büyük risk almıştık ama bu uydurmasyon kokteyl –ona öyle demiştik, uydurmasyon lafı bizi çok güldürmüştü– gayet başarılı sonuç vermişti. Zamanda geçmişe doğru yolculuk yapmayı çok isterdim, böylece 2000 yılına geri dönüp o enfes, sürpriz içkinin içinde tam olarak neyden ne kadar olduğunu not edebilirdim. Kaç şişe ya da kutu kırmızı şarap, ne kadar beyaz şarap koyduğumuzu, pisco'nun, votkanın, viskinin, tekilanın, cinin ya da içinde her ne varsa hepsinin dozlarını bilmeyi çok isterdim. Bir daha tutturulması imkânsız o bidon içkinin içine Campari, anason, nane ve altın likörü, birkaç top dondurma, hatta toz meyve suyu bile kattığımızı hatırlıyorum.

Sonrasında hatırladığım, oturma odasına dağılmış halde

uyandıgımız, sadece gelinle ben değil, başka bir srt insan da, aralarında tanımadıklarım bile vardı, onların partiye sonradan kaynak yapanlar mı yoksa gelinin uzak kuzenleri mi olduğunu hālâ bilmiyorum, çünkü gelinin –bunu o gece keşfetmiştim– akıl uğurucu sayıda uzak kuzeni vardı. Saat herhalde sabahın onu civarıydı, kelimeleri birbirine bağlamakta zorlanıyorduk ama ben ablamın bize hediye ettiği süper modern kahve demliğini denemek istiyordum, böylece birkaç litre kahve yapmış oldum, kısa süre sonra ufak ufak gerinmeye başladık. Büyük banyoya gittim –küçük banyo kustumuk doluydu– arkadaşım Maite'yi küvetin içinde uyur vaziyette buldum, şaftı kaymıştı, yine de çok rahat görünüyordu, sağ yanağını sanki arada insanı imrendirecek kuştynden bir yastık varmışçasına fayanslara dayamıştı. Onu uyandırdım, bir fincan kahve uzattım ama ayrılmak için bir şişe birayı tercih etti.

Saat bir sularında Farra dğn çekmek için yanında getirdiği kamerayı açtı, varlığını ancak o zaman hatırlamıştı. Ben bir köşeye kıvrılmış on birinci kahvemi içiyordum, gelin göğsümde uyukluyordu. Kendini nasıl hissediyorsun gevşek, diye sordu Farra heyecanlı bir muhabir edasıyla. Evliliği mi diyorsun, dedim. Hayır, boşanma yasası olmayan bir ülkede evlenmiş olmayı. Taşak geçme, dedim ama ısrarcıydı. Sahiden merak ettiğini söyledi. Ona bakmak istemiyordum ama beni kameraya almayı sürdürdü. Neyi bu kadar kutluyorsunuz ki, diye çıkıştı sonra, kuş beyinli, nasıl olsa birkaç yıl içinde ayrılacaksınız, bizzat sen beni arayıp çaresizlik içinde broma gelerek fesih belgesini hazırlamamı isteyeceksin. Hayır, diye cevap verdim, huzurum kaçmıştı.

Gelin kocaman yeşil gözlerini ovuşturdu, saçlarını okşayıp gülümseyerek Farra'ya baktı ve sanki uzun süredir bu mesele üzerine dşnyrmışasına, şili'de boşanma hakkı olmadığı

sürece birbirimizden ayrılmayacağız, dedi umursamazca, ardından ben kameraya bakıp âdeta meydan okur gibi, Birbirimizden nefret etsek bile bu durumu protesto etmek için evli kalmayı sürdüreceğiz, diye ekledim. Bana sarıldı, öpüştük, boşanan ilk Şilili çift olarak Şili tarihine geçmeyi hedeflediğimizi söyledi. Bu fevkalade bir yasa, herkes boşanmalı, diye ekledim, o da benim gibi kameraya bakarak arkadaki kahkaha korosu eşliğinde sözümü doğruladı: Evet, bu kesinlikle çok yararlı bir yasa.

Birisi, Şili dünya üzerindeki boşanma hakkı bulunmayan pek az ülkeden biri, dedi. Bir başkası, Tek ülke, diye onu düzeltti. Başka ülkeler de var, dedi bir diğeri. Farra sözünü sürdürdü: Şili’de bu yasa asla yürürlüğe girmeyecek, yıllardır tartışılıyor, hele ki Katolik Kilisesi’nin o rezil lobisi varken bu iş hayatta olmaz, sağcı milletvekillerini lehte oy kullanırlarsa afroz etmekle bile tehdit ettiler. Dünya bizimle alay etmeyi sürdürecektir. Sonra birisi boşanma hakkının aciliyeti olmadığını söyledi, böylece ağır ilerleyen muhabbet toplu bir tartışmaya dönüştü. Sanki yeni bir bidonu dilek ve şikâyetlerle dolduruyorduk, neredeyse herkes tartışmaya katıldı: Acil olan Pinochet’nin hapse girmesi, yargılanması, ağzına sıçılması, acil olan ölümlerin bedenlerinin bulunması, acil olan eğitim. Esas acil olan şey, dedi birisi, okullarda Mapudungun⁸ dilinin öğretilmesi, bir başkası da ona, Acaba sen Mapuçe olabilir misin, diye sordu – o da, Eh işte, diye yanıtladı. Acil olan sağlık, dedi üçüncü birisi (nedense kimse durumdan yararlanıp “Sağlığınıza” demedi), sonra arkasından bir başkası ve diğerleri: Acil olan kapitalizme karşı savaşmak, acil olan Libertadores Kupası’nı yeniden kazanmamız, acil olan Opus Dei’nin ağzına

⁸ Şili yerlileri olan Mapuçelerin konuştuğu dil. (e.n.)

sıçmak, acil olan Iván Moreira'yı eşek sudan gelinceye kadar dövmek. Acil olan suçla mücadele etmek, diye atılderdi gelinin uzak kuzenlerinden biri, bütün kafalar ona döndü ama hemen şaka yaptığını söyledi.

Beklemenin ülkesinde yaşıyoruz, dedi şair birden. Partide başka şairler de vardı ama bu hitabı sadece o hak ediyordu, çünkü tam bir şair gibi konuşuyordu, daha kesin bir ifadeyle sarhoş bir şairin, sarhoş bir Şilili şairin, sarhoş bir Şilili genç şairin şüpheye yer bırakmayan ses tonuyla: Beklemenin ülkesinde yaşıyoruz, ömrümüz bir şeyleri bekleyerek geçiyor, Şili devasa bir bekleme salonu, numaramızın gelmesini bekleyerek öleceğiz. Ne numarası, diye sordu birisi. Bekleme salonunda verilen numara, avanak, diye karşılık verdiler. Mutlak sessizlik oldu, ben de fırsattan istifade gözlerimi kapadım ama kapamamla açmam bir oldu, çünkü her şey dönüyordu.

Hassiktir, ne güzel konuşuyon sen, dedi Maite şaire. Bayıldım valla, tek sorun, seninki fazla güççük. Şair, Sen nerden biliyon, deyince Maite de saatlerce küvette saklanıp işlemeye gelen erkeklerin penislerine baktığını itiraf etti. Şair belli belirsiz ama ikna edici bilimsel bir ses tonuyla, işerkenki penis boyunun ereksiyon halindeki penis boyunu temsil etmeyeceğini söyledi, ardından sözlerini onaylayan toplu bir mırıltı işitildi. E, o zaman ereksiyon halinde nasıl olduğunu göster, diye atıldı Maite. Yapamam, dedi şair, kaldırmak için fazla sarhoşum. İstiyosan ağzına al ama eminim kalkmaz. Ya banyoya gittiler ya da şairin evine, iyi hatırlamıyorum.

Farra gitmeden önce, kamera kapalıyken bize, Pardon, dedi, galiba söylediklerinden pişmanlık duyuyordu: Ayrılmanızı istemiyorum. Ama ayrılacak olursanız bana güvenebilirsiniz, her ikiniz de: Sizi bedavaya ayırıırım. Güldük mü hatırlamıyorum, şimdi düşününce evet, galiba gülmüştük ama

acı bir gülümsemeydi herhalde. Davetliler yavaş yavaş gitmeye başladı, baş başa kaldığımızda gece olmuştu. Yatağa devrildik, yaklaşık on iki saat boyunca birbirimize sarılarak uyuduk. Hep sarılarak uyurduk. Birbirimize âşıktık, elbette öyle olacaktı. Birbirimize âşıktık.

Farra'nın kehaneti iki yıl sonra gerçek oldu ve onu görmeye avukatlık bürosuna gittik. Boşanma yasası kongrede takılmıştı, kabul edilmesinin eli kulağında deniyordu ama Farra bize hiçbir açıdan beklemeye değmeyeceğini söylemişti, hatta yasa yürürlüğe girdiğinde boşanmanın fesihten çok daha pahalı olacağını düşünüyordu. Bize süreci anlattı: Fesih mahkemesinin saçmalık olduğunu biliyorduk ama detayları öğrenince iyiden iyiye ahlakdışı olduğunu anladık. Benim de onun da evlilik akdinde yer alan adreslerde yaşamadığımızı beyan etmemiz gerekiyordu, bunu teyit edecek şahitler de bulmamız gerekiyordu.

O akşamüstü Agustinas Caddesi'nde bir kafeteryada otururken, Ne budalalık, dedim geline: Bir yargıç olarak yalan söyleyen birisini dinlemek ve yalan söylediğini bilmiyormuş gibi yapmak ne vasatlık, ne büyük utanç. Şili ne budala, dedi o da, galiba son kez bir konuda tamamen aynı fikri paylaşıyorduk. Feshetmek istemiyorduk ama bir yanıyla da adil olan buydu. Şimdi düşünüyorum da hikâyemizin en iyi özeti şu olurdu: Ben onu yavaş yavaş feshettim, o da beni, aramızdaki her şey feshedilinceye kadar böyle gitti.

2004 yılının mayıs ayında Şili boşanmayı yasallaştıran son-
dan bir önceki ülke olsa da ben ve gelin çoktan fesih işlemini
tamamlamıştık. O zamanlar birlikte takılan Maite ve şair şahit-
lerimiz olacaktı ama şair son anda caydı, ben de bu iyiliği olay-
dan birkaç yıl sonra evleneceğim kadından istemek zorunda

kaldım. Burada o hikâyeyi anlatmayacağım, onunla her şeyin tamamen farklı yürüdüğünü belirtmek yeterli. Onunla bu işi becerdik; sonrasında boşanabildik.

75. Bu hikâyeye hâkim üslup:

- A) Melankolik
- B) Mizahi
- C) Alaycı
- D) Hicivci
- E) Nostaljik

76. Bu hikâye için en kötü başlık aşağıdakilerden hangisidir – yani çoğu yazar, hikâye halkın büyük kesimine hitap etsin diye girişeceği utanç verici çaba içinde aşağıdaki başlıklardan hangisini seçerdi?

- A) Beş Bin Bir Gece
- B) İki Yıllık Yalnızlık
- C) On Dört Yıllık Yalnızlık
- D) İki Düğün Hiç Cenaze
- E) Fesih Dolambacı

77. Size göre bu hikâyedeki kurban ve katil sırasıyla kimlerdir?

- A) Gelin - Damat
- B) Şair - Maite
- C) Şili - Şili
- D) Karaciğer - Uydurmasyon koktely
- E) Damıtılmış içkiler - Damıtılmamış içkiler

78. Metne göre yirmi birinci yüzyılın başındaki Şili nasıl bir ülkedir?

- A) Ahlaki değerler açısından muhafazakâr, ekonomik açıdan liberal
- B) Alkollü içkiler açısından muhafazakâr, manevi açıdan yapay
- C) Komedi açısından yenilikçi, trajedi açısından gerçekçi
- D) Katoliklik açısından girişimci, sihirbazlık açısından evlilik yanlısı
- E) Muğlaklık açısından yıldırıcı, sürat açısından muallakçı

79. Yazar hikâyede gelinin ismini anmıyor, çünkü:

- A) Onu korumak istiyor. Üstelik ona ismiyle hitap etmeye, onu teşhir etmeye hakkı olmadığını biliyor. İsim anmaya yönelik bu korku her halükârda doksanlara ait bir korkudur.
- B) Bu kadının kimliğini saklamak istiyor, çünkü herhangi bir misilleme yapmasından çekiniyor.
- C) Kadının ismini bile unutacağını söylemiş, belki de çoktan unuttu. Ya da belki ona hâlâ âşık. Adını bile hatırlamadığına yemin ediyor ama ona “María María” diyerek ölecek.
- D) O büyük bir kolpacı, salak bir züppe. Ayrıca kadın düşmanı. Ve maço.
- E) Sansar, sana diyorum.

80. Metne göre boşanma yasası vaktiyle Şili’de onaylanmamıştı, çünkü:

- A) Katolik Kilisesi yoğun bir lobi faaliyeti içindeydi, hatta işi yasayı destekleyen parlamenterleri aforoz etmekle tehdit edecek kadar ileri götürmüşlerdi.
- B) Sağlık, eğitim ve adalet alanlarında daha büyük öncelikler vardı.
- C) Öncelik devletin bekasını tehlikeye atacak her türlü konudaki her türlü yasanın belirsiz süre için ertelenmesiydi.
- D) Öncelik şirket kârlarını ve diktatörlükte işlenen suçların sorumlularının, elbette Pinochet dahil, yargı bağıışıklığını tehlikeye atacak her türlü konudaki her türlü yasanın belirsiz süre için ertelenmesiydi. Bu bağlamda boşanma yasası ahlaki değerlere ilişkin bir yasa sayılmazdı, sağcı liderler dahi –bazıları fesih belgesi almış ve tekrar evlenmişti– Şili’nin boşanmayı yasallaştırmamasının yüz karası olduğunun farkındaydı ama adalet ve radikal reformlar için kopan yaygarayı yatıştırmak üzere güçlü bir dikkat dağıtıcıya ihtiyaç duyduklarından meseleyi büyötmüşlerdi.
- E) Fesih adında, daha iyi işleyen bir sistem vardı, çünkü insan boşandığında hiçbir zaman evli olmadığını, bütün yaşamını paylaşmak istediğı o insanın asla var olmadığını düşünmek ister. Fesih silinemez olanı silmenin en iyi yoluydu.

81. Aşağıdaki özlü sözlerden hangisi bu metnin içerdığı anlamı diğerlerinden daha iyi yansıtıyor?

- A) “Boşanmanın temel sebebi evliliktir.” (Groucho Marx)
- B) “Aşkın açtığı parantezi evlilik kapar.” (Victor Hugo)
- C) “İkinci kez evlenmek, umudun tecrübe karşısında elde ettiği zaferdir.” (Samuel Johnson)
- D) “Kilise aşkı baskı altına alamayınca en azından ona hastalık bulaştırmak istedi ve evliliği icat etti.” (Charles Baudelaire)
- E) “Evlilik ödleklere uygun yegâne maceradır.” (Voltaire)

82. Bu hikâyenin sonu hiç kuşkusuz:

- I. Üzücüdür.
- II. Ağırdır.
- III. İroniktir.
- IV. Beklenmediktir.
- V. Ahlakdışıdır.
- VI. Gerçekçidir.
- VII. Komiktir.
- VIII. Saçmadır.
- IX. Gerçeğe uzaktır.
- X. Yasaldır.
- XI. Kötüdür.
- XII. Bir nevi mutlu sondur.

- A) I, II ve IV
- B) X
- C) Hepsi
- D) VIII ve XI
- E) XII

ÜÇÜNCÜ METİN

Dediklerime kulak asma canım oğlum, bana kulak asma. Umarım zaman bağırp çağırma larımı, sesimi yükselttiğim anları ve münasebetsiz şakalarımı yumuşatır. Umarım zaman tüm sözlerimi siler, sadece sevginin uysal mırıltısını ve sıcaklığını bırakır. Umarım tez zamanda sesimi kısılab ilmen, beni durdurabilmen, nahoş sahneleri ileri alman ya da mutlu günlere geri sarabilmen için bir uzaktan kumanda icat edilir. Canın istediğinde, benim gözetimim olmaksızın istediğini yapabile me özgürlüğünü, bensiz bir hayatı tecrübe etmenin engin hazzını tatman için. Hatta, mesela, gerekirse beni silme kararı alabil men için. O sözleri silmekten bahsetmiyorum, ne de olsa o sözler akışkan, gelip geçici; beni tamamen silmekten bahsediyorum, sanki hiç var olmamışım gibi.

Evet biliyorum, bu imkânsız.

Korkarım hayat bu demek: silmek ve silinmek. Belki bil diğin ya da şüphelendiğin üzere, biz az kalsın seni siliyorduk. Bir çocuğumuz olsun istemiyorduk. Çünkü o zamanlar aslında biz çocuktuk. O kadar çocuktuk ki anne baba olma ihtimali bize yıldızlar kadar uzak görünüyordu. Üstelik ayrılacağımızı da bal gibi biliyorduk. Aşk bizim için tesadüfi bir olaydı, bir

kazaydı, bir alışkanlıktı: En iyi halde yüksek risk içeren bir spordu.

Hamilelik haberinden kısa süre önce ayrılmayı düşünmüştük. Tartışmalarımızın sebebinin köpek alıp almama konusunda düştüğümüz ikilem olduğunu öğrendiğinde belki de çok şaşıracaksın. Başta isteyen oydu, bense köpeğin büyük sorumluluk gerektirdiğini düşünüyordum, sonra da ben istedim, bu sefer o bu iş için uygun olmadığımızı, eğer bir köpek alacaksak daha yakın bir çift olmamız gerektiğini ileri sürdü. Alttan alta aynı fikirdeydik, ona iyi bakabileceğimize inanmıyorduk, onu her gün dolaşmaya çıkaracak, kabındaki mamasını eksik etmeyecek, ona ayda bir pire tozu serpecek dirayete ve sabra sahip değildik.

Bir köpeğin sorumluluğunu almak için fazla genç olduğumuzu düşünüyorduk ama o kadar da genç sayılmazdık, ben yirmi dört yaşındaydım, annen de öyle. O yaşta babamın çoktan iki çocuğu olmuştu. Dört yaşındaki küçük olanı bendim. Fakat bizim kuşak için –bu kelimeyi duymaktan nefret ettiğini biliyorum– çocuk sahibi olmak ancak otuzlu yaşlarda, otuz beşimizde yeni yeni düşünmeye başladığımız bir şeydi, o da eğer öyle bir niyetimiz varsa. Neyse, seni avutur mu bilemem ama hamileliği öğrendiğimizde kürtaj ihtimalini asla aklımıza getirmedik. Bunu düşündük belki, kaçak kliniklerin fiyatlarını araştırdık, hatta birine gittik bile ama bu işi ciddiye almadık. Pişmanlık duyduğumuzu söylemek doğru olmaz, çünkü daha önce de dediğim gibi, bu pek çok fikirden biriydi, temel fikir değildi.

Doğduğun gün hayatımın en mutlu günüydü ama öylesine gergindim ki o sabaha karşı hissettiğim şeyi tarif edecek en uygun sözcük mutluluk mudur emin değilim. Bence şunu sana söylemek mecburiyetindeyim: Sana karşı hissettiğim mutlak

sevgiye rağmen, hayatıma ve tabii annenin de hayatına getirdiğın mutluluğa rağmen –onu on yıldır görmüyorum ama onun için de sonsuz bir mutluluk kaynağı olduğuna eminim– bütün bunlara rağmen şimdiki yaşıın olan on sekiz yıl boyunca kendime, eğer doğmamış olsaydın hayatım nasıl olurdu, diye sormaktan asla vazgeçmedim.

İç bunalıcı bir düşünce bu, en koyu geceye, en mutlak karanlığa çıkan bir yol, aynı zamanda alacakaranlığa, bazen de, ağır ağır, orman içindeki açıklık gibi bir şeye varıyor. Böyle düşüncelere kapılmak normal ama biz ebeveynlerin bunları itiraf etmesi pek alışıldık bir durum değil. Bütün o yıllar boyunca binlerce kez, mesela sen doğmasaydın o kadar çok paraya ihtiyacım olmayacağını ya da kimseyi umursamadan haftalarca ortadan kaybolabileceğimi düşündüm. Gençliğimi birkaç yıl daha uzatabilirdim. Hatta kendimi öldürebilirdim, demek istediğim şu: Doğumunun ilk sonucu, o andan itibaren kendimi öldüremeyecek olmamdı. Bazen çocuğu olmayan bir arkadaşım, sebepsizce deşerek sonsuz bir umutsuzluk ve ısırap çıkardığı küçük yaralarından bahsettiğinde ona gerçekten ne düşündüğümü söylemiyorum, aslında şöyle demek istiyorum: Neden gidip şuracıkta kendini öldürmüyorsun?

Sen olmasaydın hayatımın bir anlamı olur muydu bilmiyorum. Hayatımın seninle birlikte olmaktan gayrı bir anlamı olduğunu düşünmüyorum.

Herkes silinir, hayat önce sevdiğin, sonra da sildiğın insanları tanımaktan ibarettir ama evlatlar silinemez, ebeveynler silinemez. Beni silmeyi deneyip yapamadığını biliyorum. Senin için gereğinden fazla var olduğumu biliyorum. Aynı zamanda yokluğumla var olduğumu da biliyorum. Yanında olmadığım-da, seni görmeden haftalar geçirdiğimde, Şili dışında olduğum

o yıl mesela: O zaman bile gereğinden fazla vardım, çünkü ben yoktum ama yokluğum vardı. Bu yüzden burada, benim de seni silmeye çalıştığımı söylemem gerek: Biz ebeveynler o sorumsuz hayatların, sonsuz gençliğin, umulmadık kahramanlıkların hayalini kurarız. Bu bir zamanlar belli bir felsefi yoğunluk katmaya çalışarak söylenen şu cümlenin bozulmuş halidir: İnsan neden böyle boktan bir dünyaya çocuk getirsin ki?

Bizim ebeveynlerimiz böyle düşünmüyordu. Onlar aşka kendiliğinden inanıyordu, çok genç evleniyorlardı, mutsuzlardı ama bizden daha fazla değil. Çok çalışıyorlardı, işi herhangi bir şekilde hazla yan yana koyamıyorlardı, bu nedenle çektikleri çile daha somuttu. Hem kendileri Tanrı'ya inanıyor hem de bizi Tanrı'ya inandırıyorlardı. Bu nedenle yemek yiyor, bu nedenle ödevlerimizi yapıyor, bu nedenle geceleri uykuya zor dalıyorduk: Çünkü Tanrı bizi izliyordu.

Fakat Tanrı'yı çabuk unuttuk, ona çocukluğumuzda dinlediğimiz hikâyelerdeki karakterlerden biri olma vasfını layık gördük. Ebeveynlerimiz gibi olmak istemiyorduk. En azından köpek, kedi, kaplumbağa ve hatta papağan sahibi olmak istiyorduk, her ne kadar ben papağan gibi çirkin bir şeye sahip olma isteğini hiçbir zaman anlayamamış olsam da. Çocuk sahibi olmayan çocuklar olmak istiyorduk, sonsuza kadar çocuk kalmanın yolu bundan geçiyordu, böylece her şey için ebeveynlerimizi suçlayabilecektik. Sen doğduğunda elimize geçen fazla canlı bir hayvancıktı, aynı zamanda da bir bahane, mükemmel bir mazeret, bir mantra, çok kullanışlı bir cümle: *Bir oğlum var*. Maaşıma zam istemek, gereksiz sözler vermekten kaçınmak, sigarayı ve o kadar çok içmeyi bırakmak ya da bir sigara bitmeden diğerini yakmak veya ne var ne yoksa içmek için o ilk yıllarda hissettiğim enerjiyi bir daha asla hissetmedim, çünkü bizim dilimizde *Bir oğlum var* cümlesi, o kadar da

örtük olmayan bir şekilde *Bir sorunum var* anlamına geliyordu. Bu cümleye baştan çıkarıcı nüanslar kattığımı da eklemem gerek: *Bir oğlum var*, bazı durumlarda, *Ben ciddi bir adamım, yaşadım, sorumluluk sahibiyim, bir hikâyem var, işte bu yüzden benimle yatmalısın*, anlamına geliyordu. Ertesi sabah eğer orada kalmak istemiyorsam ya da karşı taraf birlikte kahvaltı etmek istiyorsa: *Kusura bakma, gitmeliyim, gitmelisin, bir oğlum var.*

İyi mi etti kötü mü emin değilim ama annenin sana göstermeyi kafasına koyduğu o videolar hariç üçümüzün birlikte geçirdiği zamanlara ait hiçbir anın olmadığını anlıyorum. Yedi yaşındayken sınıftaki bazı arkadaşlarının anne babalarıyla birlikte yaşadığını anlatmıştın, bunu sıkıcı bulduğunu, çünkü sadece tek bir evleri olduğunu söylemiştin. O anda gülmüştüm, söylediğini düz anlamıyla anlamak istemiştin ama orada bir acı olduğunu, belki de bilinçdışı bir itham olduğunu biliyorum. Fakat eninde sonunda arkadaşlarının neredeyse tamamı ayrılmış anne babaların çocukları oldu. Yine de bizi birbirimizden ayıran uçurumun, çocukları her daim ebeveynlerinden ayıran uçurumdan daha derin ve onulmaz olduğunu hissediyorum.

Sana ayrılığımızın sebebini hiç söylemedik. Şimdi söyleyeceğim. Sebep Kozmo'ydu. Evet, Kozmo. Acıklı bir hikâye. Yine de her halükârda ayrılacağımızı, yıllardır fırsat kolladığınızı ve sen doğmasaydın şüphesiz çok önceden ayrılmış olacağımızı bilmelisin. O akşamüstü sana çok sinirlenmiştim, bir yandan da bocalıyordum: Üç yaşında ya vardın ya yoktun ama çok başına buyrucktun, o zavallı köpek yavrusunu köşe başındaki çöplerin yanında terk edilmiş halde görünce onu kucağına alıp yürümeye devam ettin. Sana onu tutamayacağımızı söyledim ama anlamana imkân ve ihtimal yoktu. Ağlamamana çok şaşırmıştım, ağlamadın: Sulugözdün ama ağlamadın, bu da bana

senin var olduğunu kanıtladı, artık seni kandıramazdım. Köpeği okşuyordun, ona Kozmo diyordun, eve dönerken kendimi ezilmiş hissettim, başka sözcük bulamıyorum: ezilmiş. O anda, yürürken, bin kez kaybedeceğim bir mücadelenin başladığını anladım, belki de şimdi bu sözlerle mutlak olarak kaybettığım bir mücadele.

Kapıyı açarken artık ikna olmuşum, senin kararına saygı duymaya hazırdım, başta annen de razı geldi. Ama o gece, birkaç saat süren sahte bir ahengin ardından karşılıklı suçlamalar başladı, annen sonunda şunu bile dedi: *Zaten bir tane var*. Senden nasıl olup da bir ev hayvanı gibi bahsedebildiğini sordum. Bir şey söylemedi, zafer tamtamlarının sesini duyar gibiydim ama sonra, şimdi hatırlamadığım birçok konuda tartışmamızın ardından, Kozmo'yu tutmaya çoktan karar verdiğimizde aynı cümleyi hem de harfiyen sarf eden ben oldum: *Zaten bir tane var*.

Ne ben ne de annen senin hakkında konuşuyorduk. Seni konuşuyorduk ama maksat senin üzerinden birbirimizi yaralamaktı. Kimi daha çok seviyorsan göğsüne nişanı o takacaktı, bunun için rekabet ediyorduk. Anlaşamadığımız konusunda anlaşalı yıllar olmuştu. O gece evden ayrıldım. Annen kısa süre sonra Kozmo'yu benim evime getirdi, çok da iyi oldu, çünkü diğer bütün çocuklarda olduğu gibi bazı hafta sonlarını babanla geçirmek istemediğinde annen sana Kozmo'yla ilgilenmen gerektiğini hatırlatıyordu. Beni görmeye gelmiyordun, Kozmo'yu görmeye geliyordun.

Arada bir, senden özür dilemek için annenle bir araya gelmemiz gerektiğini düşünüyorum. Ya da *ayahuasca* çayı içip senden özür dilemek için. Fakat şu uzaktan kumandanın bir an evvel icat edilmesi daha iyi olurdu, her işe yarardı, ileri ya da geri alırdın, durdururdun, sana yaşattığımız hayattan bazı

sahneleri silerdin. Bizi silemezsin ama belki arada silinebilir insanlar vardır: bir görünüp bir kaybolan üvey annelerin, üvey babalarının çoğu ve öğretmenlerin. Kötü olan her şeyi silmen için, sana zarar veren her şeyi silmen için. Ve sana zarar vermiş ama silemediğin bizlerin görüntülerini değiştirmen, bozman ve dondurman için. Bizi ağır çekimde, normal ya da hızlı çekimde görmen için. Ya da bizi bir daha görme ama orada olduğumuzu, hayat denen saçma filmde bir ileri bir geri sürüklenip durduğumuzu bil.

83. Çocuk sahibi olmak ile ev hayvanı sahibi olmak arasındaki karşılaştırma aşağıdakilerden hangisini göstermeyi amaçlar?

- I. Dünyaya dair kötümser bir bakış açısını bahane ederek ev hayvanı sahibi olmayı çocuk sahibi olmaya yeğleyen bir kuşağın çelişkileri.
- II. Ev hayvanı sahibi olma sorumluluğu konusunda yasa çıkarmanın önemi.
- III. Çocuk sahibi olma sorumluluğu konusunda yasa çıkarmanın önemi.

- A) I ve III
- B) I ve II
- C) Sadece I
- D) Sadece II
- E) Sadece III

84. Okuduğunuz metin için aşağıdaki başlıklardan hangisi uygun sayılır?

- A) My Generation⁹ (The Who)
- B) Generación de mierda¹⁰ (Jorge González)
- C) El perro mocho¹¹ (Los Tigres del Norte)
- D) Father & Son¹² (Cat Stevens'in bir bölümünde
"Look at me / I am old / but I'm happy"¹³ dediği ama o babanın pek de mutluymuş izlenimi vermediği, bu nedenle de bu kısmın bütün şarkıdaki en hüzünlü yer olduğu şarkı)
- E) Monólogo del padre con su hijo de meses¹⁴ (Enrique Lihn; her ne kadar metinden çocuğun on sekiz yaşında, yani iki yüz on altı aylık olduğu anlaşılrsa da)

⁹ (İng.) Benim Kuşağım. (e.n.)

¹⁰ (İsp.) Sıçtığımın Kuşağı. (e.n.)

¹¹ (İsp.) Uyuz Köpeğim Nerede. (ç.n.)

¹² (İng.) Baba ve Oğul. (e.n.)

¹³ (İng.) Bak bana / yaşlandım / ama mutluyum. (ç.n.)

¹⁴ (İsp.) Babanın Birkaç Aylık Oğluyla Monoloğu. (ç.n.)

85. Metinde *ayahuasca* çayının geçmesinin sebebi aşağıdakilerden hangisidir?

- A) Anlatıma etnik bir dokunuş katmak.
- B) *Ayahuasca* çayından bahsetmesinin belli bir sebebi yok. Yazarın kapıldığı bir heves.
- C) Uyuşturucu kullanımını teşvik etmek.
- D) Belki de marihuanayı, kokaini ve/veya taş kokaini çoktan denemiş, bu nedenle doğanın yolunu izlemek ya da kimyasalların önerdiği kısa yolları tercih etmek konusunda tartışan gençlerle empati kurmak; metin bu kavşakta bilgece bir tavırla, insanın kendini tanıması yolundaki giriş kapısı olan *ayahuasca*'ya işaret ediyor.
- E) *Ayahuasca*'nın psikiyatri alanında, özellikle de depresyon, anksiyete ve şizofreni tedavisi için kullanıldığı biliniyor. Metnin yazarının bu hastalıklardan birinden ya da birkaçından mustarip olma ihtimali göz ardı edilemez.

86. Kendini hikâyede geçen aşağıdaki karakterlerden hangisiyle özdeşleştiriyorsun?

- A) Hiçbiriyle.
- B) Elbette ki çocukla.
- C) Babayla.
- D) Babanın ebeveynleri ve anneye. Fakat biraz da baba ve oğulla. Ve de köpek yavrusu Kozmo'yla.
- E) Anneye, çünkü ben de o yaşta hamile kaldım ama kürtaj oldum. Pek çok kez pişmanlık duydum, ne zaman aklıma gelse üstüme bir ağırlık çöker. Fakat bu metni okuduktan sonra pek de kötü bir karar almadığımı düşündüm.

87. Aşağıdaki seçeneklerden hangisi babayı daha iyi anlatıyor?

- A) Dürüst ve cesur bir adam ya da belki pek çok hata işledikten sonra tamamen dürüst olmak gerektiğini anlamış birisi. Oğluna gerçeği anlatmaya çalışıyor ama sıçıttığının gerçeğini söylemek çok zor.
- B) Ölümün kıyısına gelmiş zavallı bir adam.
- C) Duygusal bir adam, oğlu için her şeyini vermeye hazır ama dengesiz manyağın teki. Bir şey için çabaladığı belli, ne için olduğu pek anlaşılmasa da bir şey için çabalıyor.
- D) Oğlu için endişeleniyormuş gibi görünen kararsız bir ihtiyar, fakat lafının gideceği yeri bilmiyor. Oğluna verdiği terbiyeden dolayı pişmanlık duyuyor gibi, her şeyi ona bir mektup göndererek çözebileceğine inanıyor.
- E) Bunak ve teşhirci bir tip, özür dileme bahanesiyle babalar ile oğulları arasında her zaman korunması gereken mesafeyi ihlal ediyor. İsteyerek mi merhametsiz davranıyor bilmiyorum ama bunun gereksiz olduğu kesin.

88. Sence böyle bir metin için en uygun e-posta klasörü hangisi olurdu?

- A) Gönderilmiş Mesajlar
- B) Taslaklar
- C) Gelen Kutusu
- D) İstenmeyen Mesajlar
- E) Gönderilmemiş Mesajlar

89. Bu metni okuduktan sonra aşağıdakilerin hangisini tercih ederdin?

- A) Okumamış olmayı
- B) Çocuk sahibi olmamayı
- C) Bir sürü çocuk sahibi olmayı
- D) Bir babaya sahip olmamayı
- E) Papağan sahibi olmayı

90. Eğer bu mektubun alıcısı sen olsaydın aşğıdaki tepkilerden hangisini verirdin?

- A) Emin değilim. Okurken bu babanın pekâlâ benim babam olabileceğini düşündüm. Eğer benim ihtiyar bana böyle bir şey yazmaya kalksa herhalde ona acırdım, aslında ona karşı bazen, hatta belki de çoğunlukla böyle hissediyorum. Bu acıma hissi, ayrıntılı şekilde analiz etmem gereken başka belirsiz duygularla birbirine karışrdı, bu analizi terapide yapmam gerekirdi ama iyi bir terapistle, geçen yıl gittiğim şarlatandan daha az sahtekâr bir terapistle, ona umutsuz olduğumu söylediğimde bana ağlamamı salık vermişti, umutsuz olduğumda zaten ağladığımı söylediğimde, O zaman endişelenmene gerek yok, demişti. Son seansımızda bana hayatı daha “pozitif” karşılamaya çalışmamı önermişti.
- B) Onu kucaklar ve samimiyetinden ötürü teşekkür ederdim. Fırsattan istifade, ona geçen hafta Marce’yle kaçak bir kliniğe gittiğimizi, çok gergin olduğumuzu ama her şeyin yolunda gittiğini anlatırdım. Kürtaj masrafını karşılamak için annemin bileziklerinden birkaçını, büyük televizyonu, meyve sıkacağını ve mikrodalga fırını sattığımızı, bu yüzden eve hırsız girmiş süsü verdiğimi ve bir an korkudan altıma sıçtığımı, çünkü polisler geldiğinde soygunun düzmece olduğunu anlayacaklar diye ödümün patladığını itiraf etmek için daha iyi bir zamanlama olamaz. Ona ayrıca paranın geriye kalan kısmını tamamlamak için Manuel Montt’taki sahaflardan birine şili şiiri antolojilerinin ilk baskılarını sattığımı, o ciltleri boşu

boşuna aramamasını da söylerim :-)

- C) Keşke babam hayatta olsaydı. Eğer hayatta olsaydı belki bana böyle şeyler söylerdi, ben de mutlu olurum. Şöyle düşünürdüm: Hıyarın teki ama hayatta. Fakat babam hıyarın teki değildi ve bana asla böyle şeyler söylemedi, bana asla böyle bir mektup yazmadı. Ayrıca, hazır yerim varken köpeklere ve kedilere dair bir şey diyeceğim: Ebeveynler çocuklarının köpek olmasını ister ama çocuklar hep kedidir. Ebeveynler çocuklarını evcilleştirmek ister ama çocuklar, tıpkı kediler gibi, evcilleştirilebilir değildir.
- D) Ne tepki verirdim bilmiyorum. Bir baba çocuğuna nasıl olur da böyle şeyler söyler? Ona vursa daha iyi. Eşek sudan gelinceye kadar dövse daha iyi. Kendi hayal kırıklığını avutmak için oğluna saldırmaktan başka yolu yok muymuş? Ona istenmemiş bir çocuk olduğunu söylemesi şart mıymış? Bence ben de istenmeyen çocuktum ama bunu hiç bilmemeyi tercih ederim. Neden biz çocuklar ebeveynlerimiz hakkında bu kadar çok şey bilmek zorundayız? Neden ebeveynler hiç susmaz?
- E) Babama bir papağan hediye ederdim ama vermeden önce ona –papağana– şunu demeyi öğretirdim: *Sikik ihtiyar, sikik ihtiyar, sikik ihtiyar.*

1	(A)(B)(C)(D)(E)	31	(A)(B)(C)(D)(E)	61	(A)(B)(C)(D)(E)
2	(A)(B)(C)(D)(E)	32	(A)(B)(C)(D)(E)	62	(A)(B)(C)(D)(E)
3	(A)(B)(C)(D)(E)	33	(A)(B)(C)(D)(E)	63	(A)(B)(C)(D)(E)
4	(A)(B)(C)(D)(E)	34	(A)(B)(C)(D)(E)	64	(A)(B)(C)(D)(E)
5	(A)(B)(C)(D)(E)	35	(A)(B)(C)(D)(E)	65	(A)(B)(C)(D)(E)
6	(A)(B)(C)(D)(E)	36	(A)(B)(C)(D)(E)	66	(A)(B)(C)(D)(E)
7	(A)(B)(C)(D)(E)	37	(A)(B)(C)(D)(E)	67	(A)(B)(C)(D)(E)
8	(A)(B)(C)(D)(E)	38	(A)(B)(C)(D)(E)	68	(A)(B)(C)(D)(E)
9	(A)(B)(C)(D)(E)	39	(A)(B)(C)(D)(E)	69	(A)(B)(C)(D)(E)
10	(A)(B)(C)(D)(E)	40	(A)(B)(C)(D)(E)	70	(A)(B)(C)(D)(E)
11	(A)(B)(C)(D)(E)	41	(A)(B)(C)(D)(E)	71	(A)(B)(C)(D)(E)
12	(A)(B)(C)(D)(E)	42	(A)(B)(C)(D)(E)	72	(A)(B)(C)(D)(E)
13	(A)(B)(C)(D)(E)	43	(A)(B)(C)(D)(E)	73	(A)(B)(C)(D)(E)
14	(A)(B)(C)(D)(E)	44	(A)(B)(C)(D)(E)	74	(A)(B)(C)(D)(E)
15	(A)(B)(C)(D)(E)	45	(A)(B)(C)(D)(E)	75	(A)(B)(C)(D)(E)
16	(A)(B)(C)(D)(E)	46	(A)(B)(C)(D)(E)	76	(A)(B)(C)(D)(E)
17	(A)(B)(C)(D)(E)	47	(A)(B)(C)(D)(E)	77	(A)(B)(C)(D)(E)
18	(A)(B)(C)(D)(E)	48	(A)(B)(C)(D)(E)	78	(A)(B)(C)(D)(E)
19	(A)(B)(C)(D)(E)	49	(A)(B)(C)(D)(E)	79	(A)(B)(C)(D)(E)
20	(A)(B)(C)(D)(E)	50	(A)(B)(C)(D)(E)	80	(A)(B)(C)(D)(E)
21	(A)(B)(C)(D)(E)	51	(A)(B)(C)(D)(E)	81	(A)(B)(C)(D)(E)
22	(A)(B)(C)(D)(E)	52	(A)(B)(C)(D)(E)	82	(A)(B)(C)(D)(E)
23	(A)(B)(C)(D)(E)	53	(A)(B)(C)(D)(E)	83	(A)(B)(C)(D)(E)
24	(A)(B)(C)(D)(E)	54	(A)(B)(C)(D)(E)	84	(A)(B)(C)(D)(E)
25	(A)(B)(C)(D)(E)	55	(A)(B)(C)(D)(E)	85	(A)(B)(C)(D)(E)
26	(A)(B)(C)(D)(E)	56	(A)(B)(C)(D)(E)	86	(A)(B)(C)(D)(E)
27	(A)(B)(C)(D)(E)	57	(A)(B)(C)(D)(E)	87	(A)(B)(C)(D)(E)
28	(A)(B)(C)(D)(E)	58	(A)(B)(C)(D)(E)	88	(A)(B)(C)(D)(E)
29	(A)(B)(C)(D)(E)	59	(A)(B)(C)(D)(E)	89	(A)(B)(C)(D)(E)
30	(A)(B)(C)(D)(E)	60	(A)(B)(C)(D)(E)	90	(A)(B)(C)(D)(E)

Şili’de *soru kitapçığı* ve *deneme sınavı* terimleri Akademik Yeterlilik Sınavı¹⁵ (1967-2002) ve şimdiki Üniversite Seçme Sınavı¹⁶ ya da PSU, yani üniversiteye giriş sınavlarıyla birlikte anılır. Bu kitabın kurgusu, beş bölüm ve çoktan seçmeli doksan soru içeren Sözel Yeterlilik Sınavı’nın¹⁷ yazarın sınava girdiği 1993 yılında geçerli olan biçimine dayanıyor.

¹⁵ Prueba de Aptitud Académica. (e.n.)

¹⁶ Prueba de Selección Universitaria. (e.n.)

¹⁷ Prueba de Aptitud Verbal. (e.n.)